

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΛΠΟΧΩΡΙΤΩΝ ΔΗΡΙΔΟΣ "Η ΠΡΟΟΔΟΣ"
ΗΜΕΡΙΣΤΟΚΛΕΥΣ 3-ΤΚ 106 77-ΤΗΛ.3621641-ΑΘΗΝΑ

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Στις 20 του παρελθόντος μηνός Ιουλίου, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα της Δωρικής Αδελφότητας, η Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου μας κατά την οποία ο Πρόεδρος του απερχομένου Διοικ. Συμβουλίου ανέλυσε τα πεπραγμένα του τελευταίου χρόνου, κυριώτερο στοιχείο των οποίων ήτο η αγορά υπέρ του Συλλόγου του υπολοίπου τμήματος του οικοπέδου που βρίσκεται προς την ανατολική πλευρά του καταστήματος του χωριού.

Στη συνέχεια έγινε η εκλογή των μελών του νέου Διοικ. Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Κατά την πρώτη συνεδρίαση των νεοεκλεγέντων, που πραγματοποιήθηκε στο πρώτο 10ήμερο του Ιουνίου, το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος	Γεώργιος	Κων/νου	ΧΟΥΣΟΣ
Αντ/ρος	Φρόσω	Σπύρου	ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Γεν. Γραμμ.	Γιώτα	Ηλία	ΖΑΧΑΡΗ-ΤΣΑΚΑΤΟΥΡΑ
Ταμίας	Νικόλαος	Χαραλ.	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Μέλη	Γιούλα	Δήμου	ΞΑΝΑΛΑΤΟΥ
"	Αθανάσιος	Αποστ.	ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
"	Δημήτριος	Σωτηρ.	ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γεώργιος	Νίκ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑΝΟΣ
Σπύρος	Νίκ. ΒΑΡΝΑΒΑΣ
Νίκος	Δημ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, στηριζόμενο και στην επιθυμία των μελών του Συλλόγου αλλά και των συμπολιτών γενικότερα, θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να βοηθήσει όσο μπορεί στην επιτυχή αντιμετώπιση των αναγκών του χωριού μας. Αναγνωρίζει τις υπάρχουσες δυσκολίες, κυρίως οικονομικές, αλλά αυτές οι δυσκολίες και οποιεσδήποτε άλλες, μπορούν να ξεπεραστούν. Για την επίτευξη των στόχων του, βασίζεται οπωσδήποτε, περισσότερο, στην ηθική τουλάχιστο συμπαράσταση όλων των συγχωριανών.

Πρώτος στόχος του είναι η άρση ορισμένων μικροπαρεξηγήσεων μεταξύ μερίδας συμπολιτών και η επίτευξη ΟΜΟΝΟΙΑΣ και ΑΓΑΠΗΣ, που ήταν το χαρακτηριστικό γνώρισμα του χωριού μας πάντοτε.

Για να κατακτηθεί αυτός ο στόχος είναι απαραίτητη η βοήθεια όλων.

Το νέο Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου, έχοντας την επιθυμία, μέσα στα πλαίσια βέβαια των οικονομικών του δυνατοτήτων να βοηθήσει στην ανάπτυξη του χωριού, αποφάσισε να προχωρήσει σταδιακά στην εκτέλεση των εξής έργων:

- α.- Να τοποθετήσει ορισμένα καθίσματα-παγκάκια σε ορισμένα επίκαιρα σημεία
- β.- Να ενισχύσει με φωτιστικώτερα σώματα τον κεντρικό Κοινοτικό φωτισμό και να αναλάβει την δαπάνη για την επί πλέον κατανάλωση ρεύματος,
- γ.- Να αναλάβει το εξωτερικό άσπρισμα των εκκλησιών του χωριού,
- δ.- Να ενισχύσει τη μεταφορά της παιδικής χαράς σε περισσότερο επίκαιρο σημείο και να την εμπλουτίσει με περισσότερα παιχνίδια,
- ε.- Να διαμορφώσει το προς την ανατολική πλευρά χώρο του Σχολικού προαυλίου και να εγκαταστήσει εκεί κιάκι-περίπτερο συγκέντρωσης και διασκέδασης των νέων.
- στ.- Να βοηθήσει την Κοινότητα στον καταρτισμό προγράμματος έργων που είναι απαραίτητα βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα να εκτελεσθούν.

Το Συμβούλιο επίσης αποφάσισε να συμμετάσχει ο Σύλλογος στην

Το Συμβούλιο επίσης αποφάσισε να συνεχίσει τη συμμετοχή του ο Σύλλογος στην αναπτυσσόμενη ήδη πρωτοβουλία των Συλλόγων των δεκατριών χωριών της Βορείου-δυτικής Δωρίδας που αποσκοπεί στην απο κοινού αντιμετώπιση προβλημάτων της περιοχής.-

ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Σε αντικατάσταση του αποχωρήσαντος κ. Βερμού, νέος Νομάρχης Φωκίδας ανέλαβε ο κ. Λάμπρος Τσίγκας, καθηγητής καταγόμενος από τον Πύργο. Ελπίζουμε ότι ο νέος Νομάρχης θα δει και θα αντιμετωπίσει τό πάμπολλα θέματα του Νομού μας με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και θέρμη. Είναι γνωστό ότι το χωριό μας, σπάνια είχε την ευκαιρία να δεχθεί την επίσκεψη Νομάρχου. Εξαίρεση στο γενικό κανόνα αποτέλεσε μόνο ο πρώην Νομάρχης κ. Μπλατσής του οποίου η επίσκεψη στο χωριό μας, παραμονή και ομιλία είχε ευμενέστατη εντύπωση. Η επίσκεψη του Νομάρχου δεν αναμένεται μόνο από τους λιγοστούς κατοίκους του χωριού, προσδοκείται περισσότερο από τους πολυάριθμους συμπολίτες μας που αγαπούν και επισκέπτονται το χωριό συχνότατα, που όμως οι ανάγκες της ζωής τους εναγκαλίζονται να μένουν μακριά από αυτό. Ξέρουμε ότι δεν είναι πάντα στις δυνατότητες του Νομάρχου η επίλυση όλων των προβλημάτων, όμως η παρουσία του σε κάποιο χώρο σαν εκπροσώπου του κράτους είναι επιβεβλημένη και απαραίτητη.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΑ ΕΡΓΑ

Γράψαμε σε άλλο σημειώμα μας για τον καθάρισμα που ήδη έγινε των υδραγωγείων και την αναζήτηση του νερού. Είναι απαραίτητο όμως να πούμε ότι για την καλή λειτουργία γενικά του κυκλώματος νερού, θα πρέπει να γίνουν δύο βασικά έργα. Το πρώτο είναι ότι πρέπει να κατασκευασθούν δύο προφρεάτια, ένα δηλαδή για το κάθε υδραγωγείο. Τα προφρεάτια θα είναι εκείνα που θα δέχονται κατ' αρχήν το νερό των πηγών που θα υψίσταται εκεί την κατάλληλη διύλιση και θα διαχετεύεται στη συνέχεια στα υδραγωγεία απηλλαγμένο από χώματα, λάσπες και διάφορα άλλα μικροαντικείμενα. Το δεύτερο είναι ότι οι έξοδοι καθαρισμού που υπάρχουν στα υδραγωγεία θα πρέπει να κατεβούν πιά χαμηλά ώστε όταν ανοίγονται για να καθαρισθούν να μή μένουν μέσα υπολείματα νερού και στρώμα λάσπης όπως τώρα συμβαίνει που χρειάζεται ειδική εργασία να εξαχθεί και επί πλέον δεν γίνεται τέλεια καθαριότητα. Πέραν αυτών θα πρέπει να επαναλάβουμε ότι απαραίτητη είναι και η κατασκευή φρεατίων σε διάφορα σημεία τα οποία εκτός των άλλων θα μειώσουν και την πίεση του νερού που παρατηρείται ήδη στα χαμηλότερα ιδίως σημεία του χωριού.

χρόνια και χρόνια έχουμε που ακούμε για την καλλιέργεια των πηγών φτερουσιού και Δέσης. Ξέρουμε ότι εκεί υπάρχει άφθονο νερό. Ποτέ όμως δεν δόθηκαν οι απαιτούμενες πιστώσεις για το έργο αυτό. Πάντοτε, ό,τι γίνεται, είναι μεσοβέζικο. Το νερό είναι απαραίτητο να βγει στην επιφάνεια. Θα γλυτώσει και το χωριό την κα-
τολίσθηση που βραδέος υφίσταται. Για να γίνει όμως κάποιο αυτό το έργο χρειάζε-
ται κάποια μελέτη και κάποιος προγραμματισμός. Η σύνταξη από την Κοινότητα κατά μήνα Νοέμβριο κάθε χρόνου κάποιου πρόχειρου και χωρίς στοιχεία τεχνικού προγράμματος, δεν αρκεί. Το τεχνικό πρόγραμμα πρέπει να συνοδεύεται από στοιχεί-
α. Και τα στοιχεία αυτά, μπορούμε να τα συγκεντρώσουμε, αν ζητήσουμε τη βοήθεια αρμοδίων επιστημόνων που κατάγονται από το χωριό μας. Και είναι πολλοί αυτοί, δόξα τω θεώ, και πρόθυμοι όλοι να βοηθήσουν. Μήπως κατά το Ισνταύγουστο που εί-
ναι συγκεντρωμένοι πολλοί στο χωριό, πρέπει να γίνει κάποια συγκέντρωση των κατοίκων, κοινής συνεδρίασης των Συμβουλίων της Κοινότητας και του Συλλόγου για να εξετασθούν οι περιπτώσεις και να υπάρξει κάποια μεθοδικότητα ;

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΥ

Με πρωτοβουλία της Κοινότητας καθαρίστηκαν ήδη και τα δυό υδ-
ραγωγεία του χωριού. Ενώ κατά τον καθαρισμό που έγινε κατά το
παραλθόν έτος βρέθηκαν αρκετά σκουπίδια μέσα σ' αυτά, φέτος ή-
ταν πολύ καθαρότερα. Εν πάση περιπτώσει το νερό που διοχετεύε-
ται τώρα στα σπίτια είναι καθαρό και μπορεί να χρησιμοποιεί-
ται άφοβα. Ο καθαρισμός πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο
και μάλιστα, αν ήταν δυνατόν, δυό φορές. -

Με την ευκαιρία θα πρέπει να επανέλθουμε στο πρόβλημα που
υπάρχει ήδη στην υδροδότηση, στην έλλειψη δηλαδή διακοπών στο
όλο δίκτυο. Σήμερα αν πρέπει να επισκευασθεί κάποια βλάβη σε
ένα οποιοδήποτε σημείο, πρέπει να διακοπεί γενικά η παροχή νε-
ρου σε όλο το χωριό. Οι διακόπτες που είναι απαραίτητο να γί-
νουν θα παρέχουν την ευκαιρία διακοπής της υδροδότησης σε μία
συγκεκριμένη μόνο περιοχή. Η δαπάνη δεν είναι μεγάλη. Το έργο
όμως αυτό είναι από τα απαραίτητα.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΑΥΛΑΚΙΟΥ

Με χρήματα που συγκεντρώθηκαν ήδη από συνεισφορές ιδιοκτητών
σπιτιών της δυτικής πλευράς του χωριού θα γίνει καθαρισμός και
διάνοιξη, όπου χρειάζεται, του αυλακίου που βρίσκεται πάνω από τη
πλευρά αυτή το οποίο διοχετεύει τα όμβρια νερά προς το Μαϊτρέμα-
φακίστρα. Το αυλάκι αυτό ήταν ήδη βουλωμένο και για τον καθαρισ-
μό του χρειαζόταν ειδική τσάπα για την εργασία της οποίας απαι-
τείτο δαπάνη που δεν είχε τη δυνατότητα η Κοινότητα να την δια-
θέσει. Με τον καθαρισμό του αυλακίου αυτού και τη διάνοιξή του
όπου χρειάζεται, τα νερά πλέον θα μαζεύονται και θα διοχετεύονται
εκτός του χωριού που δεν θα προκαλούν ζημιές.

ΕΡΓΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΔΡΟΔΟΤΗΣΗ

Σε άλλη στήλη αναφερθήκαμε στον καθαρισμό του υδραγωγείου που ήδη έγινε και
στο θέμα γενικότερα του νερού. Θα πρέπει όμως να τονίσουμε ότι πέραν αυτών
των έργων είναι απαραίτητο να γίνουν και ορισμένες βελτιώσεις στα δυό υδρα-
γωγεία. Η πρώτη αφορά την κατασκευή δυό προφρεατίων ώστε το νερό να μη οδηγεί-
ται κατευθείαν στα υδραγωγεία αλλά στα κατασκευασθόμενα προφρεάτια να
υφίσταται κάποια κάθαρση. Έτσι θα αποφευχθεί η είσοδος στα υδραγωγεία χυμά-
των, λάσπης ή άλλων μικροαντικειμένων που διοχετεύονται στη συνέχεια στις
σωλήνες νερού. Το παρεχόμενο τελικώς νερό θα είναι καθαρό. Πέραν αυτού η έξο-
δος καθαρισμού των υδραγωγείων θα πρέπει να τοποθετηθεί χαμηλότερα διότι ό-
πως είναι τώρα δεν επιτρέπει την έξοδο όλης της ποσότητας νερού

Ολπαχώρι

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Με την πρωτοβουλία ομάδας αλποχωριτών διαρρυθμίστηκε ήδη ο χώρος του σπιτιού του Στέφανου Σαύδα για να λειτουργήσει εκεί νέο μαγαζί, το δεύτερο δηλαδή μαγαζί του χωριού. Το χωριό μας δεν ήταν συνηθισμένο σε τέτοιου είδους πολυτέλειες, είχε πάντα ένα και μοναδικό μαγαζί, εκτός από μερικές πολύ μικρές περιόδους που λειτουργήσαν σ' αυτό περισσότερα του ενός. Οπωσδήποτε όμως η ευγενής προσπάθεια όσων είχαν την πρωτοβουλία να φτιάξουν το δεύτερο αυτό μαγαζί είναι επαινετή. Ό,τι περισσότερο γίνεται τόσο το καλύτερο για ένα χωριό σαν το δικό μας.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Η καθαριότητα στο κεντρικό δρόμο του χωριού μας, από τα Καταλιρέϊκα μέχρι του Μπρούμα και από το ρέμα μέχρι την πλατεία Ηρώου δεν είναι καθόλου καλή. Στην ίδια κατάσταση βρίσκονται και οι άλλοι μη κεντρικοί δρόμοι. Χαλίκια, πέτρες, χορτάρια, μαζί με τις σβουνιές και τις κακαράτζες συνθέτουν μια απαράδεκτη οπωσδήποτε εικόνα. Βέβαια κάπου-κάπου υπάρχει και κάποια εξαίρεση που δημιουργείται από την φροντίδα των παροδίων.

Στις ανύπαρκτες δυνατότητες της κοινότητας δεν ελπίζουμε. Τις ελπίδες μας τις στηρίζουμε σε όσους από τους κατοίκους που ίσως θελήσουν να βοηθήσουν κάποια σχετική εξόρυξη που σύντομα, και οπωσδήποτε πρό του Ισαύγουστου, προγραμματισθεί. Θα πρέπει μιά τέτοια εξόρυξη να προγραμματίζεται κάθε καλοκαίρι ώστε προς όφελος όλων των κατοίκων και επισκεπτών να επιτυγχάνεται ότι είναι δυνατόν καλύτερο γύρω από την καθαριότητα των δρόμων και κοινοτικών γενικότερα χώρων.

ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Είναι γνωστό ότι τα δηλητήρια που φωλιάζουν καμιά φορά στις ψυχές των ανθρώπων, δηλαδή το μίσος, το ψέμμα, η αδικία, ο φθόνος κ.λ.π. δεν τους αφήνουν να ζήσουν ήσυχα σε μιά πολιτισμένη κοινωνία ανθρώπων, με ποιότητα ζωής και συμπεριφοράς και να πάρουν το σωστό και για το κοινωνικό σύνολο καλό δρόμο. Δεν θέλουμε να κάνουμε το δικαστή και να αποδώσουμε ευθύνες στον ένα ή στον άλλο που φταίει για την έλλειψη ομόνοιας και αγάπης. Θέλουμε όμως να υπενθυμίσουμε ότι το χωριό μας πέρασε άλλες πολύ-πολύ δύσκολες εποχές κι' όμως όλοι όσοι τότε διαχειρίστηκαν τα κοινά δεν σκέφτηκαν ποτέ να κάνουν κακό σε κάποιον. Είναι ντροπή σήμερα να υπάρχουν στο χώρο μας μερίδες ανθρώπων που αντιδικούν. Είναι βαρύ ατόπημα, σημερινό άνθρωποι, να μη μπορούν ήρεμα να μιλήσουν και να δώσουν λύσεις, σε μικροθέματα. Ας το προσπαθήσουν. Εμείς θα τους συνδράμουμε.

ΦΥΤΕΥΣΗ ΔΕΝΔΡΩΝ

Το χωριό μας βέβαια είναι καταπράσινο και γεμάτο από δένδρα. Χρειάζεται όμως να φυτευθούν στην κατάλληλη εποχή μερικά ειδικής κατηγορίας δένδρα που θα ομορφύνουν το χωριό. Τέτοια δένδρα είναι οι πικροδάφνες που κρατούν τα λουλούδια τους όλο το καλοκαίρι. Και άλλα ίσως, όπως είναι τὰ έλατα. Ο σύλλογός μας, σκέπτεται να αναπτύξει κάποια πρωτοβουλία προς την κατεύθυνση αυτή το φθινόπωρο. Ελπίζει μάλιστα ότι τυχόν δένδρα που θα φυτευθούν, δεν θα παραμείνουν απροστάτευτα. Θα κάνει ότι επιβάλλεται για να προστατευθούν από οποιαδήποτε φθορά ή καταστροφή εκ μέρους ζώων ή και ίσως δολίως ενεργούντων ανθρώπων. Ωέτος άλλωστε είναι ο χρόνος που διεθνώς χαρακτηρίζεται σαν χρόνος περιβάλλοντος.

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΔΡΟΜΟΥ

Ο δρόμος μετά την πλατεία της παλιάς εκκλησίας προς Σακκέϊκα, δεν φωτίζεται. Όλοι εκείνοι που μένουν προς την περιοχή αυτή και αναγκάζονται να επιστρέψουν στα σπίτια τους τη νύχτα, μετά το κλείσιμο του μαγαζιού ή και ενωρίτερα με το σκοτάδι, υποφέρουν να φθάσουν στον προορισμό τους και κινδυνεύουν μάλιστα. Τι μπορεί να κάνει το Κοινοτικό Συμβούλιο για την περίπτωση αυτή;

Γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο ότι σύμφωνα με τις προτάσεις της Νομαρχίας καθορίσθηκαν οι ενότητες των χωριών του Νομού που σύμφωνα με το νόμο θα συνενωθούν σε Δήμους. Το Αλποχώρι, Ζωριάνου, Κουπάκι και Κροκύλιο θα αποτελέσουν ένα Δήμο. Η έδρα του Δήμου θα πρέπει να είναι το Κροκύλιο που εν σχέσει με τα άλλα χωριά συγκεντρώνει τις περισσότερες από τις προϋποθέσεις που θέλει ο νόμος. Φιλοδοξίες επομένως παραγόντων των άλλων χωριών να καθορισθούν τα χωριά τους σαν έδρα του νέου Δήμου, δεν νομίζουμε ότι έχουν σωστή βάση.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΖΗΜΙΑΣ

Στο σημείο που ο τσιμεντένιος δρόμος τελειώνει στην πλατεία της παλιάς εκκλησίας το τσιμέντο χάλασε και έχει δημιουργηθεί λακούβα που όταν τα αυτοκίνητα προχωρούν προς την πλατεία χτυπούν πάνω στις πέτρες και το προεξέχον τμήμα του τσιμέντου με αποτέλεσμα να υψίζονται ζημιά. Δεν χρειάζεται παρά η τοποθέτηση μερικών πετρών με τσιμέντο για να γίνει ομαλή η διέλευση. Ελπίζουμε ότι το Κοινοτικό Συμβούλιο μπορεί, κοντά στα τόσα άλλα σοβαρά προβλήματα που το απασχολούν, να ασχοληθεί και με το θέμα αυτό.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟ

Πιστεύουμε ότι δεν ανήκει στις προθέσεις των Προέδρων Κοινοτήτων Κροκύλιου και Ζωριάνου η παρεμβολή εμποδίων στην ομαλή διέλευση μικρών επιβατηγών αυτοκινήτων από τα χωριά τους. Υπολογίζουμε ότι κι' αυτοί οι ίδιοι, ο πρώτος λιγώτερο-ο δεύτερος περισσότερο, ταλαιπωρούνται το ίδιο από τις κάθετες και εγκάρσιες τομές και τις λοιπές γενικότερα παγίδες που υπάρχουν στο τμήμα του αυτοκινητόδρομου που βρίσκεται μέσα στα χωριά τους. Και δεν νομίζουμε ότι αν είχαν τη δυνατότητα δεν θα έκαναν ότι χρειαζόταν για να ομαλοποιηθεί ο δρόμος. Ξέρουμε τις οικονομικές και τεχνικές τους δυσκολίες. Θα θέλαμε όμως να τους παρακαλέσουμε να ενώσουν μαζί και με τον Πρόεδρο Αλποχωρίου, τις φωνές τους προς την Νομαρχία. Το πρόβλημα είναι μικρό γι' αυτή και μπορεί να λυθεί με μία πολύ μικρή πίστωση που θα μελήσει να διαθέσει.

Και κάτι ακόμα για τον Πρόεδρο Ζωριάνου.

Στήν κρύα βρύση ο δρόμος έκατσε. Τα μικρά αυτοκίνητα περνούν τώρα με δυσκολία. Το χειμώνα, δεν θα μπορεί να περάσει κανένα αυτοκίνητο, ούτε μικρό, ούτε μεγάλο. Μήπως τα σχετικά αιτήματα του Προέδρου Αλποχωρίου προς την Νομαρχία, θα πρέπει να τα ενισχύσετε και σεις με τη δική σας συμπαράσταση και φωνή;

ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΔΑΣΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Νέος δασικός δρόμος διανοίγεται ήδη από τη Δασική Υπηρεσία στην περιοχή της Κοινότητας Ζωριάνου. Ο νέος δρόμος άρχισε από ένα σημείο του δρόμου λίγο μετά την Αγία Παρασκευή Κουπακίου προς Ζωριάνου και προχωρεί στο λόγγο του Κουπακιώτικου βουνού, θα συναντηθεί δε τελικά σε κάποιο σημείο χαμηλά με το δασικό δρόμο Μπότζιανης-Κουπακίου. Στόχος της διάνοιξης είναι η εκμετάλλευση του υπάρχοντος δάσους.

Εν τω μεταξύ για τη διάνοιξη του δασικού δρόμου αρέντας προς Αηγιώργη, του μικρού τμήματος δηλαδή που υπολείπεται, ο Δασάρχης Λιδωρικίου, υποσχέθηκε ότι θα πραγματοποιηθεί λίαν προσεχώς, όταν η μπουλτόζα του Δασαρχείου του θα πάει στην περιοχή για τον καθαρισμό και ομαλοποίηση του υπάρχοντος δρόμου.

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΟΤΕ

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα θα αρχίσουν οι εργασίες επέκτασης του υπογείου δικτύου του ΟΤΕ από Αγία Παρασκευή Κουπακιώτικης προς Ζωριάνου-Αλποχώρι και Κουπάκι. Το έργο είναι της τάξεως των 5-7 περίπου εκατομμυρίων δραχμών και με την ολοκλήρωσή του θα ικανοποιηθούν πολλοί ενδιαφερόμενοι κάτοικοι των προαναφερθέντων χωριών που έχουν υποβάλει και εκκρεμούν ήδη από πολλά χρόνια αιτήσεις τους για απόκτηση τηλεφώνου.

Αλποχώρι

Δυσκολίες παρουσιάζονται στη διέλευση μικρών ιδίως αυτοκινήτων σε σημείο της Κρύας Βρύσης Ζωριάνου. Και βέβαια αφού αυτή την εποχή παρουσιάζονται δυσκολίες μόνο στα μικρά αυτοκίνητα, είναι σίγουρο ότι αργότερα δεν θα μπορούν να περάσουν ούτε τα μεγάλα και συνεπώς και το λεωφορείο. Έτσι κατά το χειμώνα η συγκοινωνία θα διακοπεί. Η καθίζηση στο σημείο της Κρύας Βρύσης δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθεί πρόχειρα, χρειάζεται κάποιο σημαντικό έργο που θα την ανακόψει. Και για την εκτέλεση ενός τέτοιου έργου μόνο η Νομαρχία έχει δυνατότητα να το κάνει. Χρειάζονται δαπάνες που η Κοινότητα ασφαλώς δεν έχει και δεν είναι άλλοτε στις αρμοδιότητες και υποχρεώσεις της να το κάνει. Πιστεύουμε ότι κάποιες μελέτες θα πρέπει να υπάρχουν γι' αυτό στη Νομαρχία που επειγόντως πρέπει να υλοποιηθούν.-

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ-ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΔΡΟΜΩΝ

Η διάνοιξη νέων δρόμων μέσα στο χωριό, είναι απαραίτητη. Οι αντιδράσεις ιδιοκτητών χωραφιών ή αυτοανακηρυσσόμενων προστατών χωραφιών, είναι γνωστές. Πολλές φορές οι αντιδράσεις αυτές είναι δίκαιες και πολλές αδικαιολόγητες. Γνωστό είναι επίσης ότι ένα χωριό δεν μπορεί να κρατηθεί στη ζωή με τις παληές προδιαγραφές. Πρέπει η κάθε είδους εξέλιξη να το αγγίζει κάθε φορά. Πρέπει οι κάτοικοι του και όλοι όσοι ενδιαφέρονται για την παράταση της ζωής του, να παραμερίσουν τους διάφορους συναισθηματισμούς τους και να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του. Και επί τέλους αν υπάρξουν κάπου αδικαιολόγητες και παράλογες αντιδράσεις δεν μπορεί το Κοινοτικό Συμβούλιο να εντριφεί και στο νόμο περί απολοτριώσεων; Οι δαπάνες για ότι θα απαλοτριωθεί θα είναι σίγουρα ελάχιστες, αφού η αξία των πάσης φύσεως ακινήτων είναι μηδαμινές.- Το γενικότερο κοινωνικό όφελος θα πρέπει να υπερισχύει του ατομικού και ιδίως της στείρας άρνησης.

ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΔΡΟΜΟΥ

Έχουμε ενημερωθεί σχετικά με αίτηση και επιθυμία κατοίκου του χωριού μας για διάνοιξη δρόμου. Συμφωνούμε με την επιθυμία του και παρωτρύνουμε τόσο την Κοινότητα όσο και όλους τους ενδιαφεσους ιδιοκτήτες χωραφιών να συνδράμουν για την πραγματοποίηση του έργου. Γνωρίζουμε βέβαια ότι απαιτούνται κάποιες δαπάνες που η Κοινότητα δεν έχει και πρέπει να διατεθούν από άλλους φορείς. Αυτό όμως είναι άλλο θέμα. Η Κοινότητα πρέπει οπωσδήποτε να παράσχει τη συνηγορία της και να μεσολαβήσει στους ιδιοκτήτες χωραφιών να δώσουν την απαιτούμενη έγγραφη συγκατάθεση.

ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ

Μεγάλες αντιδράσεις υπήρξαν για την κατασκευή του εργοστασίου αλουμίνας στην περιοχή της Αθθυμιάς. Έλληνες και Ξένοι αρχαιολόγοι, ημεδαπές και αλλοδαπές οργανώσεις προστασίας του περιβάλλοντος, διάφοροι επιστήμονες και παράγοντες της δημόσιας ζωής, διεθνούς κύρους προσωπικότητες και μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αποσκοπούντες στην προστασία των Δελφικών αρχαιοτήτων και γενικότερα της περιοχής από τη ρύπανση που η λειτουργία του εργοστασίου θα προκαλούσε, αντέταξαν σθεναρή άρνηση στην ίδρυση εκεί του εργοστασίου. Το εργοστάσιο αυτό, καρπός Ελληνοσοβιετικής συμφωνίας, επρόκειτο, σύμφωνα με τις σχετικές δηλώσεις των αρμοδίων Υπουργών, να αρχίσει να κτίζεται τον περασμένο μήνα. Τελικά η Κυβέρνηση αποφάσισε να γίνει το εργοστάσιο στην προς τον Κοριανθιακό Κόλπο παραλιακή περιοχή της επαρχίας Θηβών. Μετά την απόφαση αυτή της Κυβέρνησης και με το σκοπό να ενισχυθεί ο νομός μας εξαγγέλθηκε από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας ότι ο Νομός μας, που δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία είναι φτωχός και μη παραγωγικός, θα ενταχθεί στις προβληματικές περιοχές, ώστε να ενισχυθεί η εκτέλεση έργων με τα οποία θα μπορούσαν να βοηθηθούν οι κάτοικοι του. Αναμένουμε λοιπόν.-

Η Πολυζένη Παπαρήγα-Δουβλίδη και ο σύζυγός της Χρήστος κατέθεσαν εις μνήμη του αιμινήστου πατέρα και πενθερού τους Χαραλάμπους ΠΑΠΑΡΗΓΑ στο ταμείο τού Συλλόγου μας και υπέρ των κοινωφελών σκοπών αυτού το ποσόν των είκοσι χιλιάδων δραχμών (20.000).—Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου τους ευχαριστεί ήδη και δημοσίως δηλώνοντας επι πρόσθετα ότι τιμά εξ ίσου τη μνήμη του πατέρα τους ο οποίος υπήρξε σεμνός, φίλος προς όλους, γεμάτος καλωσύνη και αγάπη για τους συμπολίτες του και με πλήρη κατανόηση των προβλημάτων του χωριού στην επίλυση και τακτοποίηση των οποίων πάντοτε ως συμπολίτης ή Κοινοτικός Σύμβουλος βοήθησε εξαιρετικά.

ΤΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΕΙΑ 87

Απο τις 7 έως και τις 15 του προσεχούς μηνός Αυγούστου θα γίνουν στο Κροκύλιο οι γνωστές ως "Μακρυγιάννεια" εκδηλώσεις λόγου, τέχνης, χορού, μουσικής, θεάτρου και αθλητισμού. τις οποίες οργανώνει ο Σύλλογος Κροκυλειωτών σε συνεργασία με την οικεία Κοινότητα. Στα πλαίσια των εκδηλώσεων αυτών θα γίνει την 10 και 11 Αυγούστου στο Κροκύλιο επίσης και το συνέδριο των εκπροσώπων των 13 χωριών της Βορειοδυτικής Δωρίδας κατά το οποίο θα γίνουν ομιλίες και συζητήσεις πάνω στα προβλήματα των χωριών αυτών. Σχετικό πρόγραμμα των εκδηλώσεων γενικά θα σταλεί από τους διοργανωτές σε όλα τα χωριά.—

Η ΛΙΜΝΗ ΜΟΡΝΟΥ

Η στάθμη νερού της λίμνης μόρνου έχει κατεβεί πολύ και γίνεται αντιληπτή η πτώση αυτή και απο τον πλέον αδαή παρατηρητή. Άραγε οφείλεται στη μεγάλη ποσότητα νερού που διοχετεύεται προς την Αθήνα ή σε κάποια άλλη αιτία; Πώς θα ήταν δυνατόν να φανταστεί κανείς κάποτε ότι η Αθήνα θα περίμενε και το δικό μας νερό για να καλύψει τις ανάγκες της !

ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Το 15αυγουστο γίνονται τα περισσότερα πανηγύρια σε όλη την Ελλάδα και μεταξύ αυτών βέβαια και το δικό μας. Είναι εποχή που ευνοεί την προσέλευση σ' αυτά περισσότερων ανθρώπων και παρέχει άνεση στους διοργανωτές. Λιγότερα πανηγύρια γίνονται σε άλλες ημερομηνίες. Στη Ζωριάνου το πανηγύρι γίνεται στις 23 Αυγούστου, στην Τερψιθέα στις 15, στην Ελλατού στις 6 Αυγούστου και στην Άνω Χώρα στις 26 Ιουλίου, ημέρα της Αγίας Παρασκευής. Οι γλεντζέδες ας τα έχουν υπ' όψη τους.

ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗ ΔΑΣΩΝ

Στην περιοχή της Κοινότητός μας, στην Αρέντα δηλαδή, υπάρχει ένα εκτεταμένο δάσος απο δρύς. Είναι δυνατόν το δάσος αυτό να το εκμεταλευτεί η Κοινότητα και να αποκομίσει οφέλη; Νά ένα ερώτημα που θα πρέπει να απασχολήσει το Κοινοτικό Συμβούλιο και που θα πρέπει να προγραμματισθεί αφού βέβαια πρώτα μελετηθεί. Το Δασαρχείο Δωρίδας δέν θα αρνηθεί νομίζουμε να δώσει τις απαιτούμενες πληροφορίες πάνω στο θέμα αυτό.

ΣΧΟΛΕΙΑ

Όλα τα Δημοτικά Σχολεία της περιοχής μας έχουν κλείσει ή αν ακόμα κάποιο λειτουργεί θα κλείσει κι' αυτό ελλείψει μαθητών. Πολλοί γονείς που ενώ βάθελαν να μείνουν στα χωριά τους αναγκάζονται να φύγουν και να εγκατασταθούν κάπου αλλού για να μπορέσουν νά πάνε τα παιδιά τους στο Σχολείο. Έτσι δημιουργείται ερήμωση των ορεινών κυρίως χωριών. Πόσο άραγε θα ήταν το κόστος στο Κράτος να διέθετε αυτοκίνητα περισυλλογής των μαθητών απο τ'ά διάφορα χωριά και μεταφορά τους σε κάποια κεντρικά όπου θα λειτουργούσε Σχολείο; Αν σκεφτεί κανείς ότι τόσα και τόσα χρήματα δαπανώνται για εκδηλώσεις και άλλους σκοπούς που δέν πιάνουν τόπο δέν βάταν χρησιμότερο να δαπανώνται για Σχολεία; Μεγάλο το πρόβλημα που ίσως δέν ένέσκηψαν σοβαρά πάνω σ' αυτό οι αρμόδιοι. Πήπως χρειάζονται κάποια διαβήματα και κινητοποιήσεις για νάρθει στη μνήμη όσων μπορούν να πάρουν αποφάσεις σχετικές;

Εικοσιτεσσάρων χρονών ήταν ο Παναής όταν απολύθηκε από το Ευζωνικό που υπηρέτησε τη θητεία του και γύρισε στο χωριό. Ακούραστος και εργατικός όπως πάντα μπήκε αμέσως στις δουλιές. Από τα γίδια έφευγε, στα πρόβατα πήγαινε, τὰ πρόβατα άφηνε, τα χωράφια έπιανε. Μιά χαρά παιδί. Κορμοστασιά λεβέντικη, μουστάκι τσιγκελάτο, γκλίτσα θεόρατη στα χέρια, γαμπρός περιζήτητος. Οι γονείς του καμάρωναν, η μεγαλύτερη και μοναδική αδελφή του που ήταν κιόλας παντρεμένη τον καμάρωνε επίσης και στενοχωριόταν παράλληλα που ο άντρας της δεν είχε μοιάσει στον αδελφό της. Οι χωριανοί δεν είχαν να πούν κακό λόγο γι' αυτόν. Όλα καλά.

Ετσι είχαν τὰ πράγματα γενικά και κάποια μέρα εκεί που τρώγαν στο σπίτι ο πατέρας του, ο θύμιος ο Κατραούρας του είπε:

Κιρός για παντρεία τώρα Παναή μ' να ιδούμι κι' εμείς οι γιρόντ' προυκουπή απ' του γιό μας. Καί πέρνοντας αμέσως το λόγο η μάνα του η Ασήμου πρόσθεσε: Πουλλά είν' τὰ καλά κουρίτσια Παναή μ' στου χωριό, αλλά η Αρχόντου τσ' κουλιουκώστενας η καλύτερη.

Όποια θέλτι ιυείς μάνα ιγώ τ' μπέρνου, είπε ο Παναής. Τι άλλο θα μπορούσε να πει βέβαια αφού οι γονείς του είχαν αποφασίσει. Έτσι από την άλλη μέρα κιόλας ο πατέρας του βρήκε τον κολιοκώστα και του είπε ότι ήθελε για νύφη στο γιό του την κόρη του την Αρχόντω. Εκείνος ξέροντας τη λεβεντιά του Παναή, έδωσε αμέσως τὸ λόγο του. Η Αρχόντω δεν υπήρχε λόγος να ερωτηθεί, αφού ο πατέρας της το αποφάσισε, αυτή θα ήταν σύμφωνη οπωσδήποτε. Με αυτό τον τρόπο λοιπόν τέλειωσε το συνοικέσιο και δόθηκε ο λόγος. Μέχρι να γινόντουσαν όμως οι αρραβώνες οι δυο πατεράδες συμφώνησαν να κρατήσουν το λόγο τους μυστικό.

Τώρα, ο Παναής που έλειπε τόσο καιρό στο στρατό δεν την θυμόταν καλά την Αρχόντω, όπως κι' αυτή που δεν έβγαινε ποτέ έξω από το σπίτι δεν τον είχε δει πρόσφατα τον Παναή και δεν τον θυμόταν καλά. Κι' οι δυο τους όμως έμαθαν τη συζήτηση και τὸ λόγο που δόθηκε απ' τους πατεράδες τους και περίμεναν πλέον τα αρραβωνιάσματα για να δει ο ένας τον άλλο.

Κάποια ημέρα όμως ο Παναής θέλοντας οπωσδήποτε να δει την Αρχόντω φρόντισε βροσκόντας τα γίδια του να περάσει κοντά από τα "κονάκι" του κολιοκώστα. Η Αρχόντω ήταν μόνη της μέσα, άκουσε το θόρυβο και τα σφυρίγματα των γιδιών και κοιτάζοντας από μία "αγραμμάδα" είδε τον Παναή νάρχεται προς το σπίτι της. Τον γνώρισε αμέσως και τάχασε. Κοκκίνισε και σκέφτηκε να κρυφτεί. Άλλος κανένας δεν ήταν εκείνη τη στιγμή εκεί απ' πού; δικοῦς της. Πάει από εδώ, πάει από εκεί δεν εύρισκε μέρος να κρυφτεί. Ξέρνει γύρω να βρεί κανένα μέρος για κρύψιμο, πουθενά. Τότε όπως κύταζε προς τα επάνω βλέπει τον καταράκτη του νταβανιού ανοικτό και σκέφτηκε αμέσως να ανεβεί στο νταβάνι. Κάτω ακριβώς από τον καταράκτη ήταν η αρμεχτοκαρδόρα, πάτησε απάνω της για να ανεβεί αλλά δεν έφτανε. Τότε αμέσως πέρνει ένα στενό κασόνι που ήταν εκεί κοντά, το βάζει όρθιο, βάζει πάνω σ' αυτό την καρδόρα που είχε μέχρι τη μέση γάλα κι' απάνω στην καρδόρα βάζει μία πλάκα που την χρησιμοποιούσαν για να την σκεπάζουν. Ανεβαίνει σιγά-σιγά επάνω, απλώνει τα χέρια της και πιάνεται από τις άκρες του ταβανιού φροντίζοντας να ανεβεί. Μόλις όμως έφτασε κάπως κοντύτερα κι' ήθελε να ακουμπήσει τ' αγκόνια της για να μπει στο παβάνι σπάει αυτό λίγο από την αριστερή πλευρά και πέφτει. Όπως όμως πήγε να πέσει πιάνεται το φουστάνι της από την αγκούτσα που είχε εκεί ο πατέρας της καρφωμένη για να κρεμάει την κάπα του και μένει κρεμασμένη με τα φουστάνια της φτασμένα μέχρι τις μασχάλες της.

Εκείνη λοιπόν τη στιγμή μπαίνει στο σπίτι ο Παναής. Δεν βλέπει τίποτα, αλλά πηγαίνοντας στο κήθε δωμάτιο βλέπει την Αρχόντω κρεμασμένη και με τα ρούχα της στη μασχάλη, και ξεβράκωτη βέβαια. Τάχασε ο Παναής, ντράπηκε αλλά τί να κάνει, βλέποντας τη Αρχόντω να παλεύει να ξεγαντζωθεί, έτρεξε να τη βοηθήσει. Φροντίζοντας όμως να τη βοηθήσει ένοιωσε κι' ένα "αναψτάουμα". Ούτε ο Παναής μίλησε, ούτε η Αρχόντω. Τα μούτρα και των δυο είχαν γίνει κατακόκκινα.

Τελικά η Αρχόντω ξεμπλέχτηκε και κατέβηκε κι' ούτε ο Παναής μπόρεσε να τη ρωτήσει πώς τόπαθε ούτε κι' εκείνη μπόρεσε να του εξηγήσει. Και δεν ήταν μόνον αυτό. Οι δυο συμπεθέροι δεν μπόρεσαν να εξηγήσουν πώς το πρώτο παιδί του Παναή και της Αρχόντως γεννήθηκε τρεις μήνες νωρίτερα. Εξαμηνίτικο είχαν μόνον και τέλειωσε η ιστορία.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΚΑΙ ΑΙΤΙΩΝ ΤΩΝ
ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ

Σελίδα 3 Συνολικά 4

Aprochitis Eusebia

Ο Αθανάσιος Κωστόπουλος, πέμπτος κατά σειρά γεννήσεως από τα δέκα παιδιά των γονέων του Σωτήρη και Κωνσταντίνιάς, είδε το πρώτο φώς της ημέρας το 1908 στο Αλποχώρι. Τέλειωσε το Δημοτικό Σχολείο εκεί και το Ελληνικό Σχολείο στο Κρακύλιο. Μετά, ακολουθώντας τη μοίρα όλων των παιδιών της εποχής του και των μεγαλύτερων αδελφών του Μήτρου, Γιάννη και Αντώνη, ήρθε στην Αθήνα για δουλειά. Προστάτης των παιδιών στην Αθήνα ήταν ο από τη Μάνα Βέας τους Παναγιώτης Δημητρίου Καραγεωργόπουλος που δούλευε στα τράμ σαν οδηγός και αργότερα επιθεωρητής.

Ο Θανάσης δούλεψε διαδοχικά σε πολλές δουλιές και έχοντας τη φυσική κλίση και προς το σκίτσο παρακολούθησε κάποτε σχετικά μαθήματα. Μάλιστα μετά το πέρας της σχετικής, ως πούμε σπουδής του, δούλεψε σαν σκιτσογράφος και σε κάποια μικρή εφημερίδα της εποχής. Η δουλιά του αυτή βέβαια ήταν παράλληλη προς το κύριο επάγγελμα που εκείνη την εποχή έκανε. Στην εποχή αυτή λοιπόν έγιναν τα δημοσιευμένα παραπάνω σκίτσα του.

Στο πρώτο απεικονίζεται ο Απόστολος Βαρνάβας και η γυναίκα του Φωτίκα. Ο Απόστολος Βαρνάβας ήταν γιός του Θοδωράκη Βαρνάβα του οποίου τό σπíti πά-
νω ακριβώς απο το μαγαζί του χωριού, σΰζεται ακόμα.Θείος δηλαδή του χρή-
στου Γιαννακούρη, αδελφός της μάνας του Παρασκευής.Ο Θοδωράκης το σπíti
του και το κτήμα του που είναι μπροστά στο σπíti τό είχε δώσει στον προα-
ναφερόμενο γιό του που πέθανε, άγνωστο πότε, στην Αμερική όπου σήμερα βρίσ-
κονται τα παιδιά του που είναι τελείως άγνωστη στο χωριό και μεγάλης ασ-
φαλώς ηλικίας.

Στο δεύτερο σκίτσο απεικονίζεται η Σοφία Βασιλείου Κωστοπούλου, εξαδέλφη και γειτόνισσα του Θανάση η οποία ζει από χρόνια στον Καναδά και τακτικά επισκέπτεται την Ελλάδα και το χωριό.

Στο τρίτο σκίτσο απεικονίζεται ο Θυμιαριστείδης. Ο Θανάσης έγραψε μόνον το Αριστείδης Ευθυριου και δέν συμπλήρωσε το επώνυμό του που ήταν Θανασέ-
λος. Το σπίτι του Θυμιαριστείδη είναι εκεί που είναι τώρα η αχυρώνα του
Θύμιου Κατσικά. Ο Θυμιαριστείδης ήταν πατέρας της Αγλαΐας Σακκά και της
Γεωργίας Κατσικά. Καλοκάγαθος άνθρωπος, φρόντιζε παράλληλα προς τις υποχρεώ-
σεις του προς την οικογενειά του να εξυπηρετεί και τους συμπολίτες του
με τις γνώσεις που είχε πάνω σε ορισμένα θέματα. Έτσι αν κανένα ζωντανό
έσπαζε το πόδι του προσφερόταν να τó δέσει για να γίνει καλά, έβγαζε με
την "τανάγρα" κανένα δόντι χωριανού που τον πονούσε κ.λ.π. -Πέθανε σε μεγά-
λη κάπως ηλικία και οι παληότεροι του θυμούνται πολύ καλά, θυμούνται ιδίως
ότι ήταν καλωσυνάτος και ήσυχος, όπως καλωσυνάτοι και ήσυχοι είναι και οι
απογονοί του.-

Σε άλλη στήλη γράφουμε σχετικά με την τύχη του εργοστασίου αλουμίνιας που επρόκειτο να γίνει στην Αγία Ευθυμία Παρνασσίδος. Πολλές ελπίδες είχαν εναποτεθεί σ' αυτό. Πολλοί περιμέναν να εργασθούν και είχαν και τις απαιτούμενες υποσχέσεις. Δυστυχώς όλα τα όνειρα και οι ελπίδες πήγαν χαμένες. Έχασε η Παρνασσίδα έχασαν και εκείνοι που είχαν σίγουρη την εργασία.

Νά τι έγραψε η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ στις 12-7-87 σχετικά.

"ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ"

*** Ο «ΛΑΟΣ» της Φωκίδας, ΞΑΦΝΙΚΑ θυμήθηκε τα ΠΟΡΤΟΦΟΛΙΑ του, Έχασε τους ΔΕΛΦΟΥΣ και τους ανήμωρους ΑΡΧΑΙΟΥΣ θεούς του, και δίνει ΝΕΑ μόχη για να ΞΑΝΑΚΕΡΔΙΣΕΙ την ευπρόσδεκτη ΜΟΛΥΝΣΗ της ΑΛΟΥΜΙΝΙΑΣ! Ευτυχώς οι ΡΩΣΟΙ είναι λιγότερο επιπόλαιοι και η ΑΠΟΦΑΣΗ για την μεταφορά είναι ΟΡΙΣΤΙΚΗ!

Ανώνυμος και αυτοσχέδιος ποιητής συμπολίτης, μας έστειλε τις απόψεις του έμμετρα γραμμένες, για την αγάπη μεταξύ των χωριανών μας. Διαβάστε τες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΛΠΟΧΩΡΙΤΕΣ

Μιά χούφτα είσθε χωριανοί
και μη φιλονικείτε
με την κακία στην καρδιά
την άκρη δέν θα βρείτε.

Δέν πρέπει να μαλώνετε
και ομονοήσατε
γιατί ο ήλιος προτού βγει
το χωριανό θα δειτε
και πρέπει με χαμόγελο
να χαιρετηθείτε.

ώρα τι θα χωρίσετε;
λα είναι δικά σας.
γιατί, γιατί να τρώγεσθε
α τρώτε τα σωθικά σας;
λα εδώ θα μένουμε,
ρέπει να ενωθείτε,
ώστε τα χέρια,
γιατί φιλονικείτε;

Π.Χ.

ΒΟΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ

Ελπίζουμε πάντα για τη βελτίωση της εφημερίδας μας στη συνεργασία των συμπολιτών εκείνων που έχουν τη δυνατότητα να γράφουν κάποιο άρθρο ή απόψεις τους για κάποιο θέμα και να δημοσιευθεί.

Ελπίζουμε ότι η έκδοση αυτού του φύλλου συντελεί στο δεσμό μεταξύ των συμπολιτών μας και την μεταξύ τους αγάπη.

Ζητούμε την συμπαράσταση όλων, ελπίζουμε στη βοήθειά τους.

Περιμένουμε την συμμετοχή σας.

Ολποχωρι

ΟΙ ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΙ ΕΛΙΚΡΙΤΕΣ

Αύγουστος είναι ο μήνας που συγκεντρώνει τους περισσότερους παραθεριστές α χωριά. Και οι περισσότεροι από αυτούς κατά τον υπόλοιπο χρόνο δέν ρώτην να μάθουν για τα προβλήματα που αντιμετωπίσαν ή αντιμετωπίζουν τα χωριά, ουν όμως την απαίτηση να είναι όλα καλά. Γκρινιάζουν για τους δρόμους, γκρινιάζουν για το νερό, γκρινιάζουν για τη συγκοινωνία, γκρινιάζουν για όλα και σικά όλες τις ευθύνες τις αποδίδουν στους ντόπιους, ανήμπορους και αδύνατους ράγοντες. Και αφού ξεφύγουν από τους ντόπιους αρπάζουν το Κράτος. Όλοι φταί-εκτός από αυτούς τους ίδιους που καμιά ποτέ και σε καμιά περίπτωση δέν ειν συμμετοχή στην αντιμετώπιση των κάθε είδους προβλημάτων.

τοί είναι οι "Αυγουστιάτικοι" δέν χρειάζεται να στενοχωρηθείτε όταν τους ακού-να γκρινιάζουν και να αναπτύσσουν τα σχέδιά τους. Ξεχάστε τους όπως θα ξε-σουν κι αυτοί τα προβλήματα του χωριού μόλις φύγουν απ' αυτό για να επανέλθουν μύτεροι την επόμενη χρονιά. Καταγράψτε τους μόνο για να τους ξέρετε και για τους εύχεσθε, και του χρόνου με υγεία θα σας περιμένουμε με ανανεωμένες ιδέ-και παραξενιές.-

Στην Αγία Παρασκευή υπάρχουν τρία πουρνάρια στο ένα εκ των οποίων είναι κρεμασμένη η καρπάνα της εκκλησίας. Αυτό λοιπόν το πουρνάρι το κατάκοψαν και το κατέστρεψαν. Άραγε το Κοινοτικό Συμβούλιο δέν συγκινείται μπροστά σε τέτοιες βαρβαρότητες;

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μπορεί τα πανηγύρια που συνθηθίζονται να γίνονται στα διάφορα χωριά να μη αποτελούν σήμερα ιδιαίτερα κοσμικά γεγονότα. Σήμερα υπάρχει ευχέρεια να διασκεδάσει εύκολα ο κόσμος, όποτε και όπως θέλει. Παρά ταύτα όμως τα πανηγύρια συνεχίζονται όχι μόνον διότι αποτελούν αναμνήσεις περασμένων εποχών αλλά κυρίως διότι δίδουν την ευκαιρία σε συντοπίτες να συναντηθούν, να συνδιασκεδάσουν και να θυμηθούν τις παλιές εποχές. Έτσι θα γίνει και φέτος, όπως κάθε χρόνο και το δικό μας πανηγύρι που η οργάνωσή του παρουσιάζεται κάθε φορά και περισσότερο βελτιωμένη. Ελπίζουμε ότι το Ισνταύγουστο θα δοθεί η ευκαιρία σέ όλους τους Αλποχωρίτες να συναντηθούν σ' αυτό. Όσοι μάλιστα βρεθούν ενωρίτερα στο χωριό δέν θάταν άσχημο να προσφέρουν τις καλές τους ιδέες για την καλύτερη ακόμα διοργάνωσή του. -

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Έγιναν στις 4 τρέχονος μηνός στο Κροκύλιο τα εγκαίνια καταστήματος (Εστιατόριο-Καφέ κ.λ.π.) που θα λειτουργήσει στο χώρο του περατούμενου Κοινοτικού Ξενώνας. Ένα τέτοιο κατάστημα ήταν απαραίτητο για το Κροκύλιο και ιδιαίτερα για το χώρο που θα λειτουργεί.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΝΟΜΑΡΧΟΥ

Τήν 15 τρέχοντος μηνός Ιουλίου επισκέφθηκε το Κροκύλιο ο νέος Νομάρχης Φωκίδας όπου και συναντήθηκε με τους Κοινοτάρχες της περιοχής και συζήτησαν διάφορα εκκρεμούντα θέματα. Ο κ. Νομάρχης προσεχώσ θα επισκεφθεί και τα υπόλοιπα χωριά της περιοχής μεταξύ των οποίων και το δικό μας προκειμένου να ενημερωθεί για τα υφιστάμενα προβλήματα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κάτοικοι της περιοχής Αμφίσσης διαμαρτυρόμενοι για την απόφαση της Κυβέρνησης να μεταθέσει την έδρα του ανεγερθησομένου εργοστασίου Αλουμίνας από την περιοχή Παρνασσίδας στην περιοχή Θηβών, συγκεντρώθηκαν στην Αθήνα και πραγματοποιήσαν στις 14 τρ. μηνός Ιουλίου πορεία διαμαρτυρίας στα αρμόδια Υπουργεία. αποσκοπώντας στην ακύρωση της απόφασης μεταφοράς του εργοστασίου στη Θήβα.

Αλποχώρι

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΟΓΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΟΓΙΩΝ
ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΛΠΟΧΩΡΙ

Τριμηνιαία έκδοση
του Συλλόγου
Αλποχωριτών Δωρίδος
"Η Πρόοδος"

Γραφείο-Ταχ. Διεύθυνση
Θεμιστοκλέους 3-ΤΚ 106 77
Τηλ. 3621641

Συντάσσεται από Επιτροπή
Τιμή φύλλου δρχ. 5
Συνδρομές ετήσιες δρχ. 100

Υπεύθυνος κατά νόμοι
Γεώργιος Κ. Χούσας
Πρόεδρος του Συλλόγου
Λευκωσίας 14-Νέα Ελβετία

Τυχόν δημοσιευμένα ευρυγράφα
κείμενα απηχούν τη γνώμη μόνον
των συντακτών τους που φέρουν
και την ευθύνη του περιεχομένου

Αλποχώρι-Αλποχώρι

Ο άσβός

«Αν ήταν νά δοθεῖ κάποτε ἓνα βραβεῖο στό καθαρότερο ζῶο, σίγουρα τό βραβεῖο θά τό ἔπαιρνε ὁ ἄσβός. Δέν ἔχει παρά νά ρίξει κανένας μιά ματιά στή φωλιά του, ἀν τή βρεῖ, γιά νά διαπιστώσει ὅτι ἡ καθαριότητα σ' αὐτό τό ζῶο ὑψώθηκε σέ ὑπέρτατο ἰδανικό, ἔχει γίνει ἀληθινό πάθος. Ἡ ἄλεπού τό ξέρει αὐτό καί γιά νά τόν διώξει ἀπό τή φωλιά του καί νά τήν πάρει αὐτή, πάει ἡ ἀβλία καί κάνει ἐκεῖ μέσα — ὅταν δεῖ ὅτι αὐτός λείπει — τίς ἀκαθαρσίες της. Ἀποτέλεσμα: Μόλις ἔρθει ὁ ἄσβός καί δεῖ τό κατάντημα τῆς φωλιάς του, φεύγει κι ἀκόμα φεύγει ἀηδιασμένος καί ξεφυσώντας ἀπό θυμό.

Κι εἶναι, ἀλήθεια, ὅστερα ἀπ' αὐτά περίεργο πῶς οἱ Κρητικοί ἔβαλαν αὐτά τά δύο ζῶα ὄχι μόνο νά μονοιάσουν, μά καί νά... παντρευτοῦν.

«Ὁ ἄρκελος παντρεύεται καί τή ζουρίδα παίρνει.

— Παρέ τονε, ζουρίδα μου, καί νοικοκύρης εἶναι.

Ἐχει τό Μάη τά κουκιά, τόν Αὐγουστο σταφύλια

καί τόν ἐπίλοιπο καιρό ἔχει πηλά στά χεῖλια».

«Ἄρκελο» λένε τόν ἄσβό καί «ζουρίδα» τήν ἄλεπού. Ὅσο γιά τ' ἄλλα, εἶναι ζήτημα ἐξυπνάδας τῆς... προξενήτρας. Καί, φυσικά, καί τοῦ λαϊκοῦ τραγουδι-στί.

ΓΙΑΤΙ ΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΑΓΟΙ ;

Για νά γίνει δυνατή ἡ ἐπιλυθῇ μυστηρίων των καθημερινῶν συνηθειῶν ὀρισμένων ζῶων, ὅπως εἶναι γιά παράδειγμα το ἀπο πού καί πότε προμηθεύονται τήν τροφή τους, τοποθετοῦνται σ' αὐτά ραδιομποῖ, ὅπως καί σέ σπάνια εἶδη λαγῶν, γιά νά διαπιστωθεῖ ἂν πράγματι ὁ ἀριθμός τους μειώνεται. Ἔτσι διαπιστώθηκε ὅτι οἱ λαγοί κατὰ τή διάρκεια τῆς ἡμέρας κρύβονται σε πυκνόφυλλα χαμηλά δένδρα ἢ φράκτες καί ὅτι τήν τροφή τους τήν ἀναζητοῦν μόνο κατὰ τή διάρκεια τῆς νύκτας. Ἡ περιοχή στήν ὁποία ἓνας λαγός μπορεῖ νά κινηθεῖ, ἀναζητώντας τήν τροφή του, ἐκτείνεται μέχρι καί 600 στρέματα. Διαπιστώθηκε ἐπίσης ὅτι ἡ μείωση του ἀριθμοῦ των λαγῶν δέν σφειλεται μόνο στο παράνομο κυνήγι τους, ἀλλά καί στον ψυχρό καιρό των τελευταίων ἐτῶν, στήν πτώση φρακτῶν γιά τή δημιοργία ευρύτερων αγροτικῶν καλλιτεργιῶν καί στήν αὐξηση του ἀριθμοῦ των ἀλεπούδων που τους καταδιώκουν. Θα πρέπει νά σημειώ-σουμε βέβαια ὅτι οἱ παραπάνω παρατηρήσεις καί διαπιστώσεις οφείλονται σε ξένους ἐρευνητές.

Ἡ σφήκα

Ἀδερφή τῆς μέλισσας τή θέλει τή σφήκα ὁ λαός. Ἐπὶ μάλιστα καθὼς ἄρκε-τά τῆς μοιάζει — ὁμοιότητες εἶναι κι οἱ δύο. Ἦταν, λέει, τέσσερα ἀδέρφια γεω-δικά: ἡ ἀράχνη, τό μερμήγκι, ἡ σφήκα κι ἡ μέλισσα. Σαν παντρεύτηκαν, τρά-βηξε τό καθένα τους τό δρόμο του. Ἐμείνε ἡ μάνα τους μοναχή.

Πέρασε πολὺς καιρός, ἡ μάνα τους γέραςε καί κάποτε ἀρρώστησε βαριά. Κατάλαβε πῶς θά πεθάνει κι ἔστειλε ἄνθρωπο νά πει σ' αὐτά παιδιά της νά τρέξουν νά τή δοῦν πρὶν κλείσει γιά πάντα τά μάτια.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔφτασε στή σφήκα, τή βρῆκε νά μαγειρεύει.

— Καλά, τοῦ ἀπάντησε ἡ σφήκα, μά δέν ἀφήνω στή μέση τό μαγεῖρεμα. Ἄς περμένα, νά μαγειρένω πρῶτα κι ὅποτε ἔρχομαι.

— Νά μαγειρεύεις, τήν καταράστηκε ἡ μάνα της, καί ποῖ ποτέ νά μὴ πεθάνεις. Ἐδῶ κι ἐκεῖ νά γυρίζεις καί ποτέ προκοπὴ νά μὴ ἔχεις.

Κι ἀλήθεια, ποῦ εἶναι ἡ προκοπὴ τῆς σφήκας; Μιά φωλίτσα, σάν ἀχυρένια καλύβα, ἔχει κι αὐτὴ ὁδοὶ καί ξερὴ. Ἡ κατὰ τῆς μάνας της ἔλασε. Πλήρως ἀκριβὰ τήν ὁμοιότητα της.

Μά δέν τό ἔχει σ' αὐτὴν νά κάνει καί καλὸ. Φαγού, ἐγωίστρια, ἐκδικη-τικὴ, ἀλίμονο σ' αὐτὴν ποῦ θά χτυπήσει μὲ τό κεντρί της. Ἀφοῦ κάποτε κι ὁ φίδι, καθὼς λέει ὁ μύθος, προτίμησε νά βάλει τό κεφάλι του, ποῦ τοῦ τό κέντησε μιά σφήκα, κάτω ἀπὸ τὴ ρόδα ἑνὸς ἀμαξιοῦ, γιά νά γλιτώσει ἀπὸ τὰ τοῦπιματά της καί νά βρεῖ ἔτσι φορικτὸ θάνατο.

Λένε μάλιστα πῶς τόσο εἶναι ἡ σκληράδα κι ἡ ἀκονιά της, ποῦ τό φθινόπω-ρο, μὲ τὰ πρῶτα κρύα, πάνει καί σκοτώνει, σάν ἄλλη Μήδεια, τὰ παιδιά της — τάχα γὰ νά μὴ βασανιστοῦν ἀπ' τό κρύο τοῦ χειμῶνα. Ἐφευρέτρια τῆς εὐδανα-σίας ἡ σφήκα...

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΦΙΔ.

Ο θέρος γείχε τελειώσει. Πάνω προς τα σφεντάμια μόνον είχαν μείνει μερικά όψιμα αθέριστα σιτάρια. Ήταν λίγα, δεν ήταν πολλά κι' η Τασιογίκενα τ' άφινε τελευταία για μάζεμα. Όμως η εποχή ήταν με πολλές δουλιές και δεν προλάβαινε μόνη της να πάει να τα βερίσει. Ήθελε βοήθεια και τη βοήθεια τη ζήτησε απ' τις γειτόνισσες.

-Θαρθήτι μαρί να μι βουηθήσι;

Τη λυπήθηκαν πράγματι οι γυναicoύλες και πήγαν. Μαζί με όλες πήγε και η Βασίλω. Αδειά είχε και ήθελε γυρίζοντας να φέρει και καμιά ζαλίγκα φτελιές για τα κατσίκια. Για το λόγο αυτό μάλιστα πήρε μαζί της και το λιανοτσέκρου.

Ο ήλιος ήθελε καμιά "ουριά" να βασιλέψει και τελειώσαν το χωράφι απο το θέρο. Οι γυναicoές κάθισαν σ' ένα αιόθασκιο να πάρουν μιά ανάσα και να φύγουν μετά για το χωριό. Η Βασίλω αλόργιψε σιαπέρα κατά τις φτέρες να αποπατήσει και να κυτάξει και για κανένα κλωνάρι φτελιές. Εκεί που καλοκάθησε την αγκέλωσε απο πίσω ένα αγκάθι. Πόνεσε και πάει να σηκωθεί. Τότε αισθάνεται νάναι στη βρακοζώνη της κάτι που της έμοιασε σά μικρό ψίδι. Τότε ήταν που κόπηκε το αίμα της απο το φόβο επειδή νόμισε ότι φιδωφαγώθηκε. Παράτησε το λιανοτσέκουρο εκεί που το είχε ακουμπήσει προσωρινά και πλάλα προς τις γυναicoές χουιάζοντας.

-Μι τσίμπσι ψιδ-μι τσίμπσι ψιδ. Κι' έκανε σαν παλαβή.

-Πού μαρί Βασίλου σι τσίμπσι;

-Ιδωϊά-ιδωϊά μι τσίμπσι και συγχρόνως σήκωσε τό μάλινο φόρεμά της. Του ψιδ' είναι μέσ' τ' βρακουζώνα μ. Κι' έτρεμε απο το φόβο της.

Κοιτάζουν οι γυναicoές έτοιμες να σκοτώσουν τό ψίδι και βλέπουν ένα ξεροκότσιανο απο φτέρα να κρέμεται ακόμα στη βρακοζώνα της Βασίλως.

-Μαρί Βασίλου, ίσι στα σγκαλά σ; Δέ λέπ'ς γκουτζιά μα φτέρα στ' βρακουζώνα σ; Τότε στάθηκε η καρδιά της Βασίλως και είπε: Αϊά μαρί πόσου ουϊόζ'ει η φτέρα μι του ψιδ.

Οι γυναicoές λύθηκαν απο τα γέλια και τόχαν για μωλοϊ αυτό που είδαν.

Η Βασίλω άλλαζε τόπο για να τελειώσει το αποπάττωμα που της είχε μείνει μισό και να πάει μετά για τις φτελιές.

Το βραδάκι όταν ο ήλιος έπεσε, φορτωμένη με τις φτελιές τις έφτασε τις άλλες που κατέβαιναν για το χωριό εκεί κοντά στον κόμπο. Κι' όπως γινότανε συζήτηση για το συμβάν εκείνη ρώτησε τις γυναicoές:

-Μαρί μπάκι ήταν κανένα κνακάκ'ι κι μ' όρεζταν τ' φτέρα;

Και τότε ήταν που οι γυναicoές γελάσαν περισσότερο.

ἀλποχῶν

29-10-40

31-10-40

31-10-40

1-11-40

2-11-40

3-11-40

4-11-40

7-10-40

1-40

Παρασκευή πρωί ξεκινήσαμε βρέχοντας όλο το Τάγμα . Μας μείδωσαν ατομικά επίδοσμοι. Από εκείνη την στιγμή άρχισε ο φόβος. Μας είχαν πει ότι κυκλώναν μερικούς Ιταλούς, ασκοπήθηκαν μερικοί και γυμνάζανε τούτες και τέσες μύρια που θαδίζον όλο φοιτημένα. Το μεσημέρι στο όρκο μας έβιασε βιαστικά περνούσαμε μικρά παταμάκια μέσα μ'χρι το γόνα. Το σπένεμα . συναντήσαμε αμαξινό όρκο και μετά μίαν ώρα φθάσαμε στο Ρέτοροβ. Δεν σταματήσαμε. Βρέχοντας συνεχώς εις τις ΙΙ την νύχτα φθάσαμε εις το χωρίον χρυσόβιτσα όπου ευτυχώς υπήρχε μέσα στο χωριό μοναστήρι με πολλά κελά. Εβρεχε συνεχώς . Ανάφωνε φωτιά, στεγνύσαμε και το πρωί ευτυχώς εις λαϊκάδα και όλη την ημέρα λιαζόμαστε. Επιδρομές αεροπλάνων συνεχώς κρέτα αρκετά, αρνιά και γίδες, περάσαμε καλά. Παραμείνουμε μέχρι τις ΙΙ.

Τρίτη πρωί ξεκινήσαμε. Περπάσαμε χωρίον Τρίστενο-Γρεβενίτη όπου την προηγούμενη ημέρα είχε βομβαρδιστεί και χαλάσανε αρκετά σπίτια. Το απόγευμα περπάσαμε μοναστήρι Βατορά και το βράδυ εις το χωρίον Δολιανά-Ζαγορίου έβρεχε όλη την νύκτα.

13-11-40

Αναχώρησις πρωί. Το μεσημέρι περπάσαμε από το χωρίον Λεπτοκαρυί και το βράδυ κατασκηνώσαμε μέσα σε ένα δάσος. Εκεί περπάσαμε καλά. Βρίκαμε αρκετές φτέρες, στρώσαμε και κοιμηθήκαμε καλά.

14-11-40

Πέμπτη. Το μεσημέρι ψάσαμε εις το χωρίον Ελάτεια. Τα κανόνι ακουγότανε πο πολύ κοντά μας. Το βράδυ ψάγαμε ψωμί και ελές, Αποκριές. Την άλλη ημέρα μας βομβάρδισαν ανεπιτυχώς. Ήρθε και το 3ο τάγμα, αντάμωσα τον Μήτσιο Ξανδάτο. Το Σάββατο το βράδυ ήλθε και ο λόχος διοικήσεως, ανταμώσαμε με το Νίκο Σε αυτό το χωριό είχαν έλθει πρόσφυγες από την Κόνιτσα και από τ' άλλα χωριά που είχαν καταλάβει οι Ιταλοί. Μας ζητούσαν ψωμί, κείνα και των γονέων.

17-11-40

Μόλις νύκτωσε ετοιμαστήκαμε και ξεκινήσαμε. Ψάσαμε τα μεσάνυχτα εις το χωρίον Αρταίστα το οποίο κτιγότανε από βομβαρδισμόν. Ερημωμένον, ελάχιστοι γέροντες είχαν μείνει. Προχωρήσαμε κάτω μια ώρα σε μία περματιά όπου κοιμηθήκαμε το βράδυ. Την άλλη ημέρα πήγα για τρόφιμα 4 ώρες μακριά στα Άνω Σου δυνά.

18-11-40

Το βράδυ ξεκινήσαμε. Μόλις προχωρήσαμε μία ώρα διαβαίναμε τραμματαί μας συνάμα δε και αιχμάλωτοι και με πορείαν 4 ωρών ψάσαμε εις την Θέσιν όπου έπιασε μάχη το τάγμα μας.

19-11-40

Πρωί. Όλα τα μεταγωγικά ταγματος, λόχου διοικήσεως και μεταγωγικά σώματος καλυφθήκαμε σε ένα δάσος μέσα σε χαράδρα.

20-11-40

Δύο ώρες νύκτα ξεκινήσαμε και ψάσαμε εις ένα μέρος που εγκατέλειψαν ψεύγοντες οι Ιταλοί διάφορα τρόφιμα πυρομαχικά κ.λ.π. Μείναμε δύο ώρες, ετοιμαστήκαμε αλλά πάλι ανεκλήθη η διαταγή και παραμείναμε.

21-11-40

Πέμπτη. Πρωί ξεκινήσαμε και μετά πορείαν δύο ωρών ψάσαμε εις το χωρίον Βασιλικόν. Εκεί είχαν φύγει από την πρώτην ημέραν οι Ιταλοί και ψεύγοντες εγκατέλειψαν κανόνια, αυτοκίνητα, μοτοσυκλέτες, πάρα πολλά ποδήλατα 1.500 περίπου, έναν εφοδιασμόν με τρόφιμα ιματισμό και κονσέρβες. Εκείθεν προχωρήσαμε και ο απόγευμα όλα τα μεταγωγικά των λόχων και του ταγματος ψάσαμε εις ένα σημείον. Σε μία στιγμή όλως απότομα ακούμε την λέξιν "πίσω". Νομίσαις ότι πρόκειται περί οπισθοχωρήσεως και άρχισε το χτυποκάρδι. Τέλος γυρίσαμε σε μία λάκα μέσα στο δάσος και το βράδυ περιούσαν τραμματαί από το τάγμα μας. Η μάχη γινότανε 1.000 μέτρα μπροστά μας. Εκεί παραμείναμε μέχρι της Κυριακής.

24-11-40

Ψάσαμε στο χωρίον Μολυβδοσκεπαστο. Δεν υπήρχε κανένας κάτοικος. Όλοι είχαν 15 ημέρες μέσα στις αηλιές. Τα σπίτια ήταν όλα ανοικτά. Καμιά δεκάριά σπίτια ήταν κατεστραμμένα από βομβαρδισμό και πυροβολικό. Κοιτάξαμε για κατάλυμα. Μπαίνω σ' ένα σπίτι ανοικτό, όλα τα πράγματα που είχε μέσα ήταν σκορπισμένα στο πάτωμα ένα-ένα. Ήμπορεί να φανταστεί κανείς τι περίοχη υπήρχε ιτακεία και από τους δικούς μας. Τι να κάναμεν όμως; Με δύο αλφους καθορίσαμε ένα δωμάτιο και κοιμηθήκαμε το βράδυ. Από εκεί έπιασα ψείρες, καλή αρχή.

25-11-40

Δευτέρα. Ήκηκωθήκαμε νύκτα, ετοιμαστήκαμε και όμα ζήμερωσε καλά ψάγαμε. Πατήσαμε σε αλβανικό έδαφος. Μετά από μίαν ώραν ψάσαμε εις το χωρίον Βλάχος-Ζέπα-Βολιβίτσα όπου σταματήσαμε μίαν ημέραν.

27-11-40

Ψάσαμε εις το χωρίον Δούμαρι όπου παραμείναμε μέχρι τις 30.

30-11-40

Ψάσαμε εις το χωρίον Καλούσι. Το βράδυ μείχονας κοιμηθήκαμε έξω. Την άλλη ημέραν πάλι μείχοντας φορτώσαμε τρόφιμα για τους λόχους. Λάσπες, ανήφορος, έβρεχε, χόσαμε το δρόμο, ψάσαμε εις ένα σημείο που ήταν αδύνατον να περάσουμε, όλα πέφτανε. Το τι υποχέρομε δεν περιγράφετε. Το βράδυ γυρίσαμε πάλι σε ελεεινή κατάσταση. Εκεί παραμείναμε μέχρι την Τετάρτη. Κατάληψις 4-12-40. Ήμερηής. Ξεκινήσαμε και μετά δύο ώρες ψάσαμε έξω του χωρίου Παντολόνι. Αεροπλάνα από πάνω μας βομβαρδιστικά βομβάρδισαν και στούκας κατεβαίνανε στα διάφορα υψώματα και κυδραλιοβολούσαν. Θόβος μας κατέλαβε. Το βράδυ ψάσαμε εις το χωρίον Λισίτσα.

5-12-40

Έβρεχε λίγο για τρόφιμα στο Κίγκορι. Από φαγητά κουραμάννα και λίγο τυρί είχαμε 5 ημέρες να δούμε κουραμάννα.

8-12-40

Παρασκευή. Πρωί με ξεροβόρρι ξεκινήσαμε για τρώμα. Μετά μισή ώρα φθάσαμε σ' ένα μύλο. Στο σακκίδιο δεν είχα τίποτα. Ειδοποιήθηκα πως δεν υπήρχαν τρώφιμα έλεγξα αλγύη κουλούρα από τον μύλο. Ήταν σικαλίσια αλλά μου φάνηκε παν τοσπάνι. Από φαγητό δεν βλέπαμε. Πόναν στις καρδιάδες μας μαγειρεύαμε ρύζι, μακαρόνια, ψασάλια χωρίς λάδι και αλάτι. Κόναμε δυο μεταφορές.

10-12-40

Φύσαμε εις το ένδοξον Πρεμέτι. Εκεί βρήκα τον Νίκο (Κωστόπουλο) πήρα τα πράγματά μου και πήγα στο λάχο διοικήσεως. Ήρσα δλες τις ημέρες ευχάριστα μέχρι τις 19 που θα αναβρω παρακάτω. Φαγητό δυο κρέας, κουραμόνα δεν μας έλειπε. Ημέρα με την ημέρα και ερχότανε στρατός, αυτοκίνητα, χωροφυλακή και το Στρατηγείον περνούσαν σραϊά σεραπλόνα αναγνωριστικά.

19-12-40

Πέμπτη. Ο Νίκος από το πρωί βγήκε έξω. Εγώ κάθησα μέσα με τους άλλους αξιωματικούς και στρατιώτες. Το απόγευμα ώρα 4.15 έγω βγήκα από το δωμάτιο και πήγα στο αποχωρητήριο που ήταν δίπλα. Ήμουν μέσα, δεν πρόλαβα να βγώ άκουσα τα αεροπλάνα που αμέσως αρχίσανε να βομβαρδίζουν. Εγώ είμωνα στην είσοδο ακόμα. Για μιά στιγμή πέφτει μιά βόμβα ακριβώς απέναντί του δωματίου μας εκεί που ήτανε το τζάκι. Αυτοί που ήταν μέσα βγήκανε στη πόρτα του δωματίου που ήτανε μεσοτοιχος. Σκάζει η βόμβα και ανοίγει δυο τα μένος που ήτανε τα τζάκια. Δλες οι πέτρες πεταχτήκανε με δύναμη και σκοτώσανε έναν αξιωματικό ανδράτος Πολεμής, έναν στρατιώτη από την Κωστούτσα ανδράτι Ράπτης και έναν από το Κριότσι ανδράτο Κοντογιάννης Μιλτιάδης. Τραυματίστηκαν δυο αξιωματικοί Ιλίουκας Ισαάκ και Ελισκοπος Δημήτριος οι οποίοι φύγαν αμέσως για το νοσοκομείο. Μετά απ' όλα αυτά που ήτανε στρωμιάτα βγήκα έξω, τι να δω στους δρόμους τραυματίους που μωλίζανε μοήμεια, στο συνωρωτήριον έπε μιά ακόμα βόμβα, σκότωσε δυο νοσοκόμους και τραυμάτισε πέντε. Και τέλος επε φανε μεγάλην καταστροφή εκ παραλλήλου και πηνικόν. Μετά τον βομβομοισμόν πήγα σε μιά σπηλιά δίπου βρήκα τον Νίκο και τον μηχανικό Δημήκη και τους είδα τα σχετικά αποτελέσματα. Το βράδυ φουρούμενοι νυχτερινήν επιδρομήν πήγαμε σε μιά σπηλιά κοντά στη σπηλιά. Την νύκτα χι' πήγε η καμπάνα, σηκώθηκαν τρομαγμένοι και ξανά στην σπηλιά. Δεν ήτο όμως συναγεμρός επιδρομής αλλά ε πήλαμε πυρκαϊά σε τρία σπείτια από τον βομβομοισμόν το πρωί δυο ώρες μώκτα

20-12-40

Παρασκευή. Ξεκινήσαμε και φύσαμε μετά από δυο ώρες στο χωριό Ππούχαλι. Δεν περιγράφεται ο φόβος μας ιδίως του Νίκου. Αφήσαμε τα πράγματά μας και φύγαμε μετά μίαν ώραν φύσαμες σκεδόν στο βουνό δι' η ήτο σπηλιόχιδόνι και καθήσαμε μέσα σε μιά σπηλιάν δλη την ημέραν. Το βράδυ γυρίσαμε και ο λόχος πήγε στον απέναντι μαχαλά, φορτώσαμε τα πράγματά μας και μετά μίαν ώραν τους συναντήσαμε. Το πρωί ξυπνήσαμε νύκτα, πήραμε σάκικαι φύγαμε. Μετά από μισή φύσαμε σε μιά σπηλιά. Ευτυχώς δεν είχαμε πολλές επιδρομές.

21-12-40

Κυριακή. Την ιδίαν πορείαν δλες ο λόχος. Μετά τα τζάκι έψευγε τρομοκρατία. Νύκτα πήγαμε στην εκκλησία και μετά την λειτουργία πρωί φύγαμε. Κατά την λειτουργία ο παπάς, πάτερ Ιάκωβος, μας είπε διάφορα πράγματά τα οποία να ενθυμούμει και δακρύσαμε όλοι.

24-12-40

Έβρεχε ραγδαία. Παραμείναμε στο χωριό έλη την ημέραν. Σφάζανε γίδες για να κάνουν χριστούγεννα.

25-12-40

Χριστούγεννα. Το πρωί-πρωί μετά την λειτουργία ήτο έτοιμη μαγειρίτσα. Όλο ζουμί. Φάγαμε από αλγύη με το Νίκο. Δίηλα στο τζάκι που καθόμαστε, καταστεναχωρημένοι, σκεπτόμαστε την στενωχώρα στα σπείτια μας. Φάγαμε δυο κουταλιές και υτωμήσαμε. Δεν μιλούσε κανείς. Μετά από αλγύη λεπτά αρχίσαμε και συζητούσαμε πόσα σπείτια στο χωριό κάνουν μύρια χριστούγεννα. Καταστεναχωρημένοι ξεκινήσαμε για την σπηλιά. Ήρθε λειψή, ήταν τρώγαμε, η φωτιά άρχισε να μπουμπουνίζει, λέει ο Νίκος "τώρα κάτι λένε στο σπείτι μας".

26-12-40

Από την νύκτα άρχισε να βρέχει και έτσι παραμείναμε δλη την ημέρα σ' ένα σπείτι.

27-12-40

Παρασκευή. Στις 4 το πρωί ο Νίκος έλαβε διαταγή να πάει σε κάποιο χωριό. Μία ώρα νύκτα ξεκινήσαμε με ένα οδηγό, τον μπάρμπα-Γιάννη και μετά πορείαν έλει μωδών μέσα στο χιόνι φύσαμε εις το χωριόν χδοτοβα. Από εκεί 1 1/2 εις άλλο χωριό Μισοαντισα. Το βράδυ είχαμε κοιμηθεί στη χδοτοβα.

28-12-40

Το πρωί φύγαμε από χδοτοβα με χιόνια. Ήρδαμε το βουνό και το μεσημέρι φύδαμε στο άλλο χωριό κουρασμένοι, νυστικοί, κρυμμένοι και ξεκουρασθήκαμε δλην την ημέραν εκεί.

19-1-41

Κυριακή. Λόγω του ότι τις προηγούμενες ημέρες έβρεχε συνεχώς και δεν υπήρχαν αεροπλάνα, πήραμε λίγο θάρος και πήγαμε στην εκκλησία μέρα. Επιδρομές δεν είχαμε και σήμερα, μόνο μία φορά βομβάρδισαν την κλεισούρα. Όλο το απόγευμα πέ-
ρασε ήρεμο.-

20-1-41

Ο καιρός καλός. Ο Νίκος με τους άλλους πήγε σε σπηλιά, εγώ όμως πήγα στον απέ-
ναντι μαχαλά και συνήντησα τον Γκάνο. Μου φαινόταν περίεργο που με λιακόδα ή-
μουν μέσα στο χωριό.-

21-1-41

Τρίτη. Ημέρα φόβου και τρόμου. Ήμασταν στη σπηλιά με το Νίκο και την συνηθισ-
μένη παρέα. Από τις 10 το πρωί φάνηκαν τα πρώτα αναγνωριστικά αεροπλάνα και
μετά συνεχώς βομβαρδισμοί στην Πρεμετή και κλεισούρα. Σήμερα θα 'ρίζανε περί
τις 2000 βόμβες. Πάντως δεν κατόρθωσαν να χαλάσουν μια γέφυρα στην Πρεμετή.
Όμως επέφερε μεγάλο πανικό ιδίως στο φοβισμένο λόχο μας.

22-1-41

Στη σπηλιά από την τρομοκρατία της προηγούμενης ημέρας.- Σήμερα όμως περάσαμε
ήσυχα, δεν είχαμε επιδρομή.

23-1-41

Πέμπτη. Όλη τη νύχτα έβρεχε και μέλις σταμάτησε το πρωί ξεκινήσαμε για την
σπηλιά. Εγώ, Ο Νίκος, Ξηροτύρης, Επισκοπος, Ν. Παπαρούπας και Ι. Αϊφας. Στον Ξηροτύ-
ρη είχε στείλει ένα λουκάνικο η γυναίκα του, το ψήσαμε το μεσημέρι και καθή-
σαμε για φαγητό. Άρχισε ο Ξηροτύρης "καλή όρεξη γυναίκα". Όλοι είμαστε αμύλη-
τοι σε όλη τη διάρκεια του φαγητού. Κατόπιν αρχίσαμε διάφορες συζητήσεις επι-
στρατεύσεως κ.λ.π. και η κατάληξη ήτο εις όλων τα χεῖλη "μιά ειρήνη μας σάζει".

24-1-41

Ημέρα συννεφιασμένη. Παραμονή στο σκίτι. Πρόσκληση των τηλεφωνητών στην κλει-
σούρα. Πληροφορηθήκαμε ότι ουδείς κάλυψη υπήρχε στην κλεισούρα και όλοι εί-
μεθα καταστενοχωρημένοι.

25-1-41

Σάββατο. Όλη την ημέρα στη σπηλιά. Μεγάλη αεροπορική δράσις. Συνεχείς βομβαρ-
δισμοί.- Βομβάρδισαν τον απέναντι μαχαλά και σκοτώθηκε ένας πατέρας με το
παιδί του στα χέρια του. Τούς διαμέλισε. Όλοι οι μέχρι τώρα ποληκοράδες, φάβα
όλοι.-

26-1-41

Στη σπηλιά πάντα μαζί με το Νίκο. Ελάχιστες αεροπορικές επιδρομές. Ξεπαγιάσαμε.
εκεί μέσα.

27-1-41

Με την ανατολή του ήλιου εγκαταλείψαμε το χωριό όλοι και φθάσαμε στην καθημε-
ρινή κατοικία μας. Πέρασαμε μερικές ώρες ήσυχα. Είναι η ώρα 10 και 15 και φάνη-
καν αρκετές τετράδες αεροπλάνων που απασχολήθηκαν με την αναγνώριση μέχρι τη
1 η ώρα. Άρχισαν μετά να βομβαρδίζουν την Πρεμετή για τη γέφυρα αλλά και την
κλεισούρα. Όλοι μας μέσα στη σπηλιά είμαστε αμύλητοι, είχαμε τη σκέψη στη βοή-
θεια του Θεού και της Παναγίας. Εγώ σκέπτομαι την πολυστασημένη μου οικογένει-
α. Έτσι τρομοκρατημένοι περάσαμε κι αυτή την ημέρα με τη βοήθεια του Θεού.
Στείλαμε τηλεγράφημα στο χωριό με το Νίκο.

28-1-41

Με το ήλιο χαράμα, τρομοκρατημένοι και νομίζοντας ότι στη σπηλιά που πηγαίνα-
με δεν ήτο ασφαλές, ελάμμεν κατεύθυνσιν δι' άλλην σπηλιά. Μόλις ξεκινήσαμε περ-
νώντας απ' έξω από ένα σπίτι μία μητέρα είχε φορτωμένη ένα μικρό παιδί και έ-
δερνε το άλλο γιατί δεν ήθελε να την ακολουθήσει στη σπηλιά. Αυτή η τραγώδης
γενική σ' όλο το χωριό. Στο δρόμο συναντήσαμε στρατιώτες οι οποίοι με το σκα-
μπανικό τους έφτιαχναν πρόχειρα καταφύγια και μετά από μία ώρα φθάσαμε σε
μιά σπηλιά που είχε σχεδόν συμπληρωθεί από πολίτες του χωριού. Εάν να βρισκο-
μαί στο Γελαδόβεργο, είναι σπουδαία λιακόδα, δεν έχει καταχνιά. Τό βούτυρο του
Αδού και το κελάδημα του πολυιδίου και το κανόνι, όλα μαζί, δύναται να αντιλη-
φθεί κανείς τί γινόνταν. Η ώρα είναι 10 1/2 άρχισαν τα πουλιά (αεροπλάνα) βομ-
βαρδίζοντα συνεχώς Πρεμετή και κλεισούρα μέχρι την 4η απογευματινή οκότε 4
εχθρικά άνωσι Πρεμετής βομβαρδίζουν, αιφνιδιαστικώς παρουσιάζονται δικά μας
καταδιωκτικά και ανάγκασαν ένα εχθρικό να υποκύψει. Μόλις έπαθε βλάβη, εκδήσαν
με τα αλεξίπτωτα οι αεροπόροι, αυτό δε κατέβηκε καιόμενον. Λάβαμε λίγο θάρος.

29-1-41

Τετάρτη. Καιρός ψυχρός. Πήγαμε στη σπηλιά, ξεπαγιάσαμε αλλά περάσαμε ήσυχα όλη
την ημέρα.

30-1-41

Μετά την θείαν λειτουργίαν και ενειδή με πονόδας λίγο τὸ πόδι μου δεν πήγα
στη σπηλιά με τους άλλους. Με τον πάτερ Ιάκωβον πήγαμε σε μία εκκλησοῦλα επά-
νω σ' ένα λόφο "Αγίας Αθανάσιος".- Ούτε μία στιγμή δεν παρήλθε χωρίς αεροπλά-
να από πάνω μας. Ο τρίτος βομβαρδισμός πολύ κοντά μας. Τρομοκρατία. Πέρασε δια-
τον θόνατον του ΜΕΤΑΞΑ.-

31-1-41

Από τον φόβον της προηγούμενης κήγουμε στο βουνό ο Νίκος με τον Οικονόμου σπη-
λιά Πρεμετής περάσαμε ήσυχα.

Περδάσαμε στις σπηλιές από το πρωί μέχρι το βράδυ. Δεν είχαμε και μεγάλες αεροπορικές επιδρομές αλλά ο φόβος μας έκανε και ξεπηγιάζουμε.

1-1-41

Πρωτοχρονιά. Τετάρτη. Τη νύχτα όπως συνήθως κάναμε την λειτουργία. Το πρωί πήραμε σιαστίτιο και πορεία με τον πάτερ Ιάκωβο, επιλοχία και ανθυπολοχαγό Οικονόμου πήγαμε σε μία άλλη σπηλιά που πήγαινε ο υποδοσικητής. Το μεσημέρι φάγαμε εληές ψωμί και σόκα. Όλη την ημέρα δεν φανήκαν αεροπλάνα, ησυχάσαμε.

2-1-41

Στην ίδια σπηλιά, με τους ίδιους συντροφιές περάσαμε όλη την ημέρα ήσυχη από αεροπλάνα.

3-1-41

Στη σπηλιά, Παραμύθια ένα στρατιώτης Τσουκαλάς. Ο Νίκος μας διηγήθηκε για τη Μαρία Δρεσενιιώτισσα στην κόπτρα της Γιαννακούς.

4-1-41

Σάββατο. Πρωί-πρωί οι αξωματικοί και μία ομάδα πήγαν στον άλλο μαχαλά για να παραλάβουν την σημαία από την Ε.Ο.Μ που ήλθε από την Λαμία. Εγώ βγήκα έξω από το χωριό. Το μεσημέρι ήλθε και ο Νίκος φάγαμε και βγήκαμε στη λιακάδα. Εκεί βρήκαμε τον πάτερ Ιάκωβο και τον επιλοχία. Ο πάτερ διάβαζε την ακολουθία των μεγάλων ωρών για την παραμονή των Θεοφανείων. Περδάσαμε και σήμερα ήσυχα από αεροπλάνα.

5-1-41

Στην καθημερινή σπηλιά, φάνηκαν λίγα αεροπλάνα. Εμείς τρομοκρατημένοι δεν βγήκαμε από την σπηλιά.

6-1-41

Όπως πάντοτε τις Κυριακές και γιορτές έτσι και σήμερα πήγαμε νύχτα στην εκκλησία να γιορτάσουμε την βάφτιση του χρηστού. Μετά από την λειτουργία ο πάτερ εξεφώνησε λόγον και εξήγησε το "Δόξα εν υψίστοις Θεό και επί γής ειρήνης εν ανθρώποις ευδοκία" πολύ συγκινητικά. Μετά την λειτουργία πήραμε τσάι και αναχωρήσαμε για την σπηλιά. Όχι και μεγάλες επιδρομές.

7-1-41

Ο Νίκος με τον συνάδελφό του ανθυπολοχαγό Οικονόμου πήγαν για τα χρόνια Πολλά στον Διοικητή. Μετά το μεσημέρι βγήκαμε με το Νίκο στη λιακάδα και αρχίσαμε τον πόλεμο κατά των φειρών. Βγάλαμε τα εσώρουκά μας επί 1 1/2 ώρα και συνεχώς σπάζαμε φείρες μέχρι που βαρεθήκαμε. Στο τέλος μου λέει ο Νίκος "δεν πιστεύω να με περνάει τώρα ο Ρακαντάσης" εγώ δε του είπα "να ξέσσει να ξέσσει".

8-1-41

Στη σπηλιά όλη την ημέρα. Άρχισαν αεροπλάνα από πάνω μας και συνήθη αερομαχία. Πέσανε δυο δικά μας, δεν πάθανε καμιά βλάβη τα οποία σε δυο ημέρες φύγαν και οι αεροπόροι αβάν και αβλαβείς.

9-1-41

Η ημέρα ήταν συννεφιασμένη τα πράγματα όμως καλύτερευσαν και έτσι πήγαμε στη σπηλιά. Μόνο 4 δικά μας αεροπλάνα περάσανε. Οι επιχειρήσεις σταματήσανε σαν το βράδυ έβρεξε.

10-1-41

Παρασκευή. Από το πρωί βαριά συννεφιά και καυήσαμε στο σπίτι. Το μεσημέρι μετά το φαγητό ξαστέρωσα και φάγαμε στη σπηλιά. Όλο το απόγευμα πολλά αεροπλάνα περιπολούσαν βομβαρδίζαν στη κλεισούρα σχεδόν ελαφρώς γιατί δεν υπήρχαν βαριά αντιαεροπορικά.

11, 12, 13-1-41

Συνεχώς βροχή.

14-1-41

Πρωί βροχή, κατόπιν χιόνι όλη την ημέρα. Περδάσαμε ήσυχα, κοιμήθηκα έλο το απόγευμα.

1-2-41

Σάββατο. Βροχή όλη την ημέρα.

2,3-2-41

Βροχή, παραμονή στο σπίτι.

4-2-41

Επειδή απο τό βράδυ μάθαμε ότι θα κ'αναν επίθεση οι δικοί μας και απο το γλυκοχάρμα κελαϊδούσε το κανόνι μας είχε καταλάβει φόβος. Ήτο συννεφιά, ψάσαμε στη σπηλιά σε λίγo, άρχισε βροχή, η επίθεση απέτυχε.

5-2-41

Βροχή όλη την ημέρα. Μετά το φαγητό ξάπλωσα και στο μυαλό μου ήρθε πως γύριζα απο το μύλο και ξεκουραζόμουνα στην Ήλιναγία και έβλεπα όλο το χωριό. Θάδνυ στο σπίτι μου, χτυπάω το παράθυρο και φώναζε ο Μάκης "εμπρός" και συνεχώς δίδωρα του χωριού. Το βράδυ ονειρευόμουνα τη Μαρία σε μια δαμασκηνιά του Κουτσουτάνη, πήδησε κάτω φορούσε πράσινο φόρεμα.

8-2-41

Τις δυό προηγούμενες ημέρες βροχές. Σήμερα στη σπηλιά της Πρεμετής ασχολισμένος απο βομβαρδισμούς.

10-2-41

Χτές στο ίδιο μέρος. Σήμερα ημέρα ιστορική (σ. προφανώς λόγω της γιορτής του) Πονοκέφαλος και αδιαθεσία. Βομβαρδισμοί. 10 κολλήτες τραυματίες.

12-2-41

Χθές ήσυχα. Σήμερα αρχή δράσεως της αεροπορίας μας. καθ' όλην την ημέραν. Τό βράδυ μάθαμε ότι εις όλον το μέτωπον δράσανε 400 αεροπλάνα.

13-2-41

Συνεχής δράσις ιδιικών μας αεροπλάνων. Το βράδυ συνήθη αερομαχία. Το βράδυ επίσης μάθαμε ότι ο Καβαλιέρο εζήτησε απο τον Μουσαλίνι ενισχύσεις (να διατηρηθεί το ηθικόν των εν Αλβανία στρατευμάτων τους).

14-2-41

Παρασκευή. Με το Νίκο στη σπηλιά της Αίρας. Ουδενίς επιδρομή.

15-2-41

Στη σπηλιά της Πρεμετής. Δράσις της αεροπορίας μας. Προσγειώθηκε ένα δικό μας αεροπλάνο στην Πρεμετή και μετά απογειώθηκαν με άλλο.

23-2-41

Μέχρι και 22-2-41 ήσυχα. Σήμερα κρεαταπόκρης. Έβρεχε όλην την ημέραν. Το βράδυ ήλθε διαταγή να φύγει η διμοιρία σκαπανέων δια κλεισούραν με το Νίκο. Θύγαμε απο Ππούχαλι 11 η ώρα τη νύχτα, έβρεχε. Σκοτάδι μέχρι Πρεμετής. που είναι απόστα σις 1 ώρα. Τό κάναμε 5.- Στο όρμιο περάσαμε τρείς φορές σ' ένα μέτρο νερό. Βροχή συνεχής. Βυθίσαμε μέχρι της επομένης το απόγευμα που ψύσασαμε στην κλεισούρα.

25-2-41

Σε μία σπηλιά με το Νίκο και Π. Αντωνόπουλο, ανηψιό Καλατζαλέξη. Το απόγευμα ενώ καθόμαστε ήσυχαι άρχησε το πυροβολικό που είχε 4 ημέρες να βάλει. Το βράδυ μόλις καθήσαμε για φαγητό άρχησε το πυροβολικό σφύρισμα όλη τη νύχτα αλλά τί να κάνουμε.

26-2-41

Σε μία σπηλιά που πήγαινε ο Διοικητής και Επιτελείο του. Ελάχιστες επιδρομές.

27-2-41

Βροχή από το πρωί. Το μεσημέρι άρχισε η διμοιρία του Νίκου να φκιάζει καταφύγιο. Ησυχία απο αεροπλάνα, όν και εφέθα στην κλεισούρα.

28-2-41

Στη σπηλιά, ησυχία.

1-3-41

Λιακάδα, καθίσαμε στο χωριό. Διαταγή χαρακώματος έξω Διοικητηρίου. Ουδενίς βομβαρδισμός.

2-3-41

Τυροφάγου. Ο Νίκος με τη διμοιρία του έφυγε για το παρατηρητήριο, εγώ με Αντωνόπουλο και άλλα παιδιά, στη σπηλιά. Το μεσημέρι χαλβά. Το βράδυ μαγειρέψαμε κρέας. Είχα πονοκέφαλο, όν έφαγα, μία που έλειπε ο Νίκος έκανε απόκρηες στο αντισκήνο.

3-3-41

Καθαρά Δευτέρα. Η ημέρα ήταν σάν τη χθεσινή, καλοκαιρινή, ο ουρανός καθαρότατος. Πολύ κοντά μας κυλάει ο Αώος, δίπλα εκτείνεται καμπύσκος που άρχισε να πρασινίζει. Άνα πιθαμήν ο κάμπος είναι κεντισμένος απο οβίδες και βόμβες. Οι γούρνες γεμάτες νερό. Πέντε εχθρικά βομβαρδίσανε ένα τάγμα επάνω στο βουνό με σημαντικές ζημιές. Σεισμός στη Λάρισα. Ένα αεροπλάνο ρίχνει προκηρύξεις στο απέναντι βουνό

4-3-41

Ημέρα καλοκαιρινή. Στη σπηλιά το βράδυ. Μάθαμε πως κάψανε το δρόμο προς Τεπελένι με σκάμα βόθους 4 μ. και πλάτος 3 μ. Συνετέλεσε και ο Νίκος και τη νύχτα φέρανε 160 αιχμαλώτους, 3 τάνκς και 1 αντιαρματικό.

Ολποχωρι

3-4-41

Ημέρα Πέμπτη. Ήρθε Λιακόδα. Μέχρι το μεσημέρι είχαμε συνεχείς συναγερμούς από αναγνωριστικό αεροπλάνο, αλλά αναλογιζόμενος το φόβο της Μπούχαλης και τους βομβαρδισμούς Ήρεμης και Κλειτούρας, είμεθα όλοι εντελώς ήσυχoi. Το απόγευμα ώρα τρεις χτυπά η αδελφή μου συγκέντρωση και μαζευόμαστε όλοι κάτω από τα δένδρα. Μόλις άρχισε να φεύγει ο Σεβασμιώτατος Καρυστίας Παντελεήμων και αναμέναμε με αγωνία να έλθει εκεί. Μετ' ολίγον ψύχνει εκεί με συνοδείαν του Πάτερ Ιακώβου και άλλων Αρχιερατικών, του Διοικητού του Συντάγματος, Λόχου Διοικήσεως και οπλιτών. Άρχισε ο Σεβασμιώτατος να ομιλεί. Από τις πρώτες λέξεις που έβγαλε από το Άγιο στόμα του καταλάβαμε ότι όλαί αι στιγμές της ομιλίας του ήταν συγκινητικές. Εν τούτοις υπήρξαν 1000 ο/ο πιά συγκινητικά. Στην αρχή μας περιέγραψε πώς μας βοήθει η Παναγία, την σύγκρισιν των δυνάμεών μας έναντι της αυτοκρατορίας των Ιταλών και ότι θα νικήσουμε. Μας περιέγραψε δύο συγκινητικές εικόνες που έγιναν σε κάποιο χωριό της περιφέρειας του. και άλλα πολλά μας είπε. Κάθε λέξιν που εξεφώνει και ένα δάκρυ από τα μάτια όλων μας. Μετά ήλθε ο Νίκος στη σκηνή μας και χαρούμενος μου ανήγγειλε ότι του υπεσχέθη ο Σεβασμιώτατος να τον χειροτονήσει Διδάκοντα κατόπιν παρακλήσεως του Πάτερ Ιακώβου και έτσι είμεθα γεμάτοι χαρά. Ο Θεός βοηθός. Ο Θεός ας μας βοηθήσει εμάς και όλων των στρατών μας. Να βοηθήσει ο Θεός έστω και δι' ολίγας στιγμές να αντικρύσω το σπιτάκι μου.

4-4-41

Όλην την ημέραν περάσαμε ωραία, Λιακόδα, τέτοια ζέση που εξαναγκαστήκαμε να καθύματε στον Ιακίο. Ήλθεσε όλη η ημέρα ήσυχα. Ουδέν αεροπλάνο ενεφανίσθη. Το βράδυ μετά το συνάψαν συγκεντρωθήκαμε εις τον ίδιον χώρον που μας ομίλησε ο Δεσπότης και ψάλαμε τον ακούσιο ύμνον τους τελευταίους χαιρετισμούς. Ήτο τα II και III Τάγματα, ο Λόχος Διοικήσεως, τετραψώνια, ύψος οι χαιρετισμοί. Στο τέλος μας ομίλησε ο Πάτερ Ιακώβος δια την άμπελαν και έτσι πέρασε και αυτή η ημέρα με την βοήθειαν του Θεού. Δόξα τω Θεώ.

5-4-41

Σάββατον. Καλοκαιρινή ημέρα. Καί σήμερα δέν έλαβα γράμμα και ανι. Συγχ. Χθές έγραφα στο δάσκαλο και τον κατασκογιώρη και αποστέλλω για το θάνατο του Μητσιου, Πρωτ' πριν πάραυτε ταύτ' ενεφανίσθη αεροπλάνον αλλά ήλυν την ημέρα ουδεμία δράσις της αεροπορίας. Το απόγευμα πήγαμε με το Νίκο στη σκηνή που έμενε ο παπής που ήταν λίγα μέτρα πιά πέρα. Είχε δύο στρατιώτες μαζί του και ετοίμαζε το μέρος για την αυριανή λειτουργία. Μετά την ισοπέδωσιν τοποθέτησαν 2 κασόνια μεγάλα που μας είχαν φέρει τσιγάρα. Το έν επί του άλλου και έτσι σε λίγο ήτο έτοιμη η τράπεζα για τη λειτουργία. Βγάλαμε και φωτογραφία σε αυτό το μέρος.

6-4-41. -Κήρυξις πολέμου Γερμανίας κατά Σερβίας-Ελλάδας

Κυριακή. Νύκτα μισή ώρα εγερτήριο, ετοιμασία. Εις την εκκλησίαν εις τον χώρον των από χύδς ετοιμασθέντα. Σήμερα η λειτουργία έγινε με την αγίαν τράπεζαν από τα δύο κληρικούς. Τρεις κληρικοί όρμησι οι δύο με ανυμένα κεντρά στην κορυφή ο τρίτος με τον τιμιον σταυρόν έχων τον εσταυρωμένον. Ένα καντήλι κρεμασμένο από ένα μικρό κλωνάρι καρυδιών. δώθεν και λίγα ανατολικά της αγίας τραπεζής. Όλα αυτά μας δίδουν την πραγματική εικόνα της ιερατελεστικής μετά δέ την λειτουργίαν εκφωνείτο ο συνήθης λόγος από τον Πάτερ Ιακώβον. Επίσης εγένετο προαιρετικός έρρανος δια την αγοράν θυμιατού και μιάς κανδήλας κατόπιν παρακλήσεως του Πάτερ. Η συσώρευσις όλων μας εις τον έρανον ήτο πρωτοφανής. Και το αποτέλεσμα όμως του ποσού δέν υπέρησε. Εντός ολίγων λεπτών το ποσόν ανήλθε εις 5660. Ταύτα εγένοντο μέχρι το μεσημέρι. Μετά το φαγητόν άρχισε να διασίδεται η κήρυξις (πολέμου) κατά Σερβίας και Ελλάδας. -Τούτο είχαμεν αντιληφθεί από πολλών ημερών καθότι επικρατούσε μεγάλη ησυχία τόσο από ξηράς όσον και από αέρος, έτσι καί σήμεραν ούτε κανόνι δέν ακούσθηκε. Ούτε εχθρικό ή δικό μας αεροπλάνο φαίνεται. Αυτή η διδασίς μας έδωσε τη μεγαλύτερη στενοχώρια. Επήραμε πλέον την απόφασιν ότι αδύνατον να μας σώσει τόποτε άλλο παρά μόνον η βοήθεια του Θεού καί της Παναγίας. Ήρθε η ώρα εγένετο και εξ αρχής. Ήρα 2 απογευματινήν, αυτήν την στιγμήν ψύσας ο επιλοχίας από τον ασύρματον μας λέγει το τηλεγράφων του χίτλερ προς τον Έλληνα πρεσβευτήν και την απάντησιν του Κορυζή και Σερβίας ότι κηρύττομεν τον πόλεμον εμείς. Διαφεύεται. Είναι η ώρα 4 1/2 το απόγευμα. Μακριά μου 100 μέτρα ακούγεται ένα κλαρίνο που παίζει ένας συνάδελφος και γύρω 5-6 χορεύουν... αλλά πώς, χορό φεύτικο όχι με καρδιά, σάμπως κάτι να λέει όλων μας ότι πείνι πιά, πάρτετο απόφασιν. Περικοί έχουν έλθει από το II τάγμα το οποίον διασίδεται ότι θα αναχωρήσει και τα παιδιά καθώς και όλοι μας ακούμε το κλαρίνο και μας πιάνει (λιγγας. Εγώ δέν αισθάνομαι καμιά χάρη του. Πάντα θυμούμε τους δικούς μου, τη γυναίκα μου, το Μάκη μου, την αδελφή μου σε τι στενοχώρια βρίσκονται καθώς καί όλες οι γυναικούλες και μονούλες όταν θα ακούσουν την θλιβερήν ειδήσιν. Δόξα σοι ο Θεός και μή χειρότερα. Μέχρι σήμερα δέν υπέφερα, πέρασα πολύ καλό, ας είναι πάντα καλό ο Νίκος ο οποίος με υποστήριζε και εξακολουθεί. Είναι εντελώς ανεξάρτητος. Ουδεμίαν υπηρεσίαν. Πάρινω φαγητό καί τρώμε μόνον.

7-4-41

Δευτέρα. Μετά την διανομή του τσαϊού έγινε διανομή επιστολών. Πορά την πίπτουσαν βροχήν δέν διεκόπη η διανομή. Όλοι μας σάβν να εγένετο συνεδρίασις δικαστηρίου. Αφίλητοι καίτοι με κατάματα τον ταχυδρόμο, η βροχή δυναμώνει, η διανομή εξακολουθεί. Πάρινει ο κάθε ένας το γράμματου όταν φωνάζει ο ταχυδρόμος, προχωρεί ένα βήμα, το ανοίγει και το διαβάζει. και εγώ σήμερα πήρα ένα γράμμα από της 23ης Ιουλίου και με συγκίνηση το διαβάζω. Παντού υπάρχει απαγορεύσεις και συζητήσεις δια τα τελευταίους διεξαχθέντα. Έχομε ησυχίαν από επιδρομές και πυροβολικόν. Νέα μας έρχονται από στιγμήν εις στιγμήν ευχαρίστα αλλά εν μέρει μόνον μας ευχαριστούν αναλογιζόμενοι καί κλόνοντες συγκρίσιν των ιδικών μας και των αντιπάλων μας. Τούτο όμως δέν μας πτοεί, ελπίζομεν όπως πάντοτε εις την βοήθειαν του Θεού και σόν αυτό τα πάντα. Το βράδυ ανακοινωθέν εκ του ασυρμάτου ότι Σερβικά στρατεύματα ει-

Ολποχώρι

εήλθαν εις την Αλβανίαν, μας ενεθάρρυνε.

8-4-41

Τρίτη. Απο την νύκτα άρχισαν βροχή, ζιμέρωσε βρέχοντας και εσυνεχίσθη μέχρι το μεσημέρι, οπότε αν βγήκε ήλιος, πάλι βροχή, αν ήρθε είναι. Το απόγευμα βλέπω ξαφνικά έναν που ερχόταν προς το αντισκηνό μας. Ήταν ο Γιώργος Ασημακόπουλος ο οπού ως κάπιας 2 ώρες και είπαμε πολλά και διάφορα. Δεν μπορούσε να μείνει και τό βράδυ και έτσι έφυγε. Έμαθα το απόγευμα το δυσάρεστον για το Βουλγαρικόν μέτωπον. Αλλά τί να κάνουμε, ας μας βοηθήσει ο Θεός να μή συλληφθούμε όλοι του Αλβανικού μετώπου, γιατί άσχημα νέα..... Το απόγευμα μας ήλθε ξαφνικά διαταγή αναχωρήσεως αλλά άλλα μετ' αλίγον ανεστάλη και έτσι ηουχάσαμε καθ' έτσι τελειώνω σ' αυτό το ημερολόγιον και καλή αρχή στο άλλο και καλό τέλος.

(Στις τρεις επόμενες σελίδες του ημερολογίου σημειώνονται οι διευθύνσεις των στρατιωτών Γεωργίου Ασημακόπουλου, Χαράλαμους Παπαρήγα και Σπύρου Παπούλια. Μετά τις διευθύνσεις αυτές ακολουθεί σημείωση των ημερομηνιών αποστολής γραμμάτων του στους οικείους του και λήψεως γραμμάτων αυτών. Στις ίδιες σελίδες σημειούται επίσης τα ανάματα συγχωριανών με τους οποίους αλληλογράφησε. Μεταξύ αυτών είναι οι Λεωνίδας Κωστόπουλος, Αιδόταλος Αποστολόπουλος, Κώστας Χούσας κ.λ.π. Μετά το τέλος αυτών των σημειώσεων εξακολουθεί έγγραφη στο τελευταίο φύλλο του τετραδίου του ως εξής:)

14-4-41. Μεγάλη Εβδομήδε

Μεγάλη Δευτέρα. Καθ' όλην την νύκτα περνούσαν αεροπλάνα, καιώς και το πρωί πριν ξυπνήσουμε παρόσαν 2 ανώνυμους. Μέχρι το μεσημέρι δεν σταμάτησαν καθόλου, αν να μελίσαι, αλλά δεν τα διακρίναμε αν είναι εχθρικά ή δικά μας ή εγγλέζικα. Επίσης απο το πρωί άρχισε το κανόνι, καταιγισμός, συνεχής κρότος, σωστή κόλασις, δεν μάθαμε ακόμα αλλά μάλλον άντεκίβσεις. Το μεσημέρι σασίτιο φακές, κουραμάνα για σήμερα μόνον γαλέτες, ευτυχώς που είχαμε λιγάκι εμελες και φάγαμε. Πόσο στενοχωρήθηκα και σήμερα άμα ρώτησα τον ταχυδρόμο για γράμμα και μου απήτησε όχι.... Έχω μία βόα μάδα να πάρω γράμμα ενώ πριν έπαιρνα κάθε ταχυδρομείο. Περιμένω, και το απόγευμα δεν έγινε κανείς βομβαρδισμός, περνούσαν όμως συνεχώς μέχρι τό βράδυ, δεν μας άφησαν να ηουχάσωμεν. Απαγοήτευσις παραμένει η ίδια, περιμένομεν απο στιγμής εις στιγμήν.... τας δυσμενεστάτας ταύτας στιγμάς που διέρχεται η Ελλάς. Ο Θεός βοηθός

15-4-41

Μεγάλη Τρίτη. Και ακόμα περνούσαν αεροπλάνα όλην την νύκτα ως και ο απο 3 ημέρου πρωινός επισκέπτης. Αναχωρεί ο Ήστρογιαννόπουλος δια Ιωάννινα δια τράφιμα. Γράμμα δεν έλαβα ούτε σήμερα και είμαι καταστενοχωρημένος αλλά περιμένω. Από την 10ην πρωινήν αρχή επιδρομών. Συνχής διάδοσις αεροπλάνων. Δύο βομβαρδισμοί σημειώσαν μέχρι την 10ην ώραν. Είμαι καταλυπημένος γιατί ασφαλώς θα έχουν σκοπόν την εν τω εστωεικό καταστροφήν γεφυρών και αν άπιστοι που είναι και του άμχου πληθυσμού. Σήμερα δεν μας ήλθε καμιά διάδοσις αλλά αι επιδρομαί μας στενοχωρούν γενικώς. - Άπόψε ήλθε πολύ ενωρίς ο ταχυδρόμος αλλά δυστυχώς δεν έφερε κανένα γράμμα..... Τί γίνεται διεκόπη... Τί στενοχώρια, μή χειρότερα αλήθεια.

16-4-41

Μεγάλη Τετάρτη. Από χθες το βράδυ ο ήλιος καλύμβησε, τη νύκτα άρχισε να μρέχει. Ονειρευόμουν την οικογενειά μου. Μετά τη διανομή του τσαϊού άρχισε πάλι να βρέχει. Ταχυδρομείο, τίποτα γράμμα και σήμερα. Βροχή ραγδαία μέχρι το μεσημέρι ώρα 12 Διαταγή αναχωρήσεως, γενική ετοιμασία όλου του συντάγματος. Αναχωρήσις υπο βροχήν ώρα 16. Ταλαιπωρία, βροχή, λάσπες. Λόγω κακής αναγνωρίσεως και παραλήψεων συνδέσμων ταλαιπωρία μέχρι 10 το βράδυ βρέχοντας.-

Στο σημείο αυτό τελειώνει το τετράδιο και το ημερολόγιο του Παπαχράλαμους Ξανόλατου. Πιθανόν να συνέχισε σε κάποιο άλλο, αυτό όμως δεν βρέθηκε. Θέβαια τότε που γράφονταν τα παραπάνω ήταν άγνωστο: τί θα επακολουθούσε μετά, κατά τα επόμενα χρόνια και τί είδους μεταβολές και αναστατώσεις θα αντι-μετώπιζε η πατρίδα μας και ο κόσμος ολόκληρος

Σήμερα όλα ανήκουν στη σφαίρα της ιστορίας. Η ευχή όλων μας είναι να μή ξαναμρεθεί η ανθρωπότητα σε τέτοια δεινή θέση.-

Η Συνεργασία σας για την έκδοση της εφημερίδας μας είναι απαραίτητη.

Στείλτε μας προτάσεις, κείμενα, φωτογραφίες που αφορούν το χωριό και ενδιαφέρουν τους συμπολίτες μας, να τα δημοσιεύσουμε.

Χρόνο με το χρόνο το ΑΛΠΟΧΩΡΙ θα είναι και καλύτερη εφημερίδα-περιοδικό.

4. The fourth part of the document discusses the implications of the findings. It suggests that the results have significant implications for the field of research and may lead to further developments in the future.

5. The fifth part of the document concludes the study. It summarizes the key findings and provides a final statement on the importance of the research.